

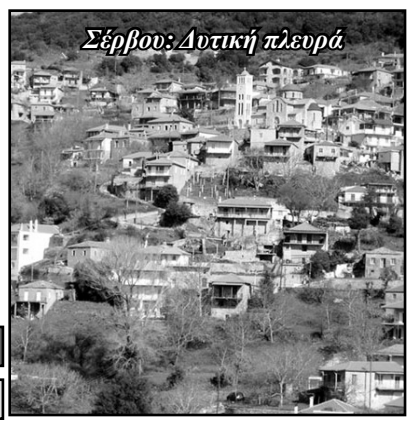
Πανοζήννος στον Σέρβου

ΑΡΤΟΖΗΝΝΟΣ

"Ευδοσία του Λυλλόγου Σερβαίων Αριαδίας"

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • syndesmosserveon@yahoo.gr

Ετ. 41ο • Αρ. φ. 213 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2019 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Σέρβου: Δυτική πλευρά

Απολογιστικά και όχι μόνο

Στις 13 Ιανουαρίου, όπως έχουμε αναφερθεί στο προηγούμενο 212 φύλλο του *Αρτοζήνου*, βρεθήκαμε στη φιλόξενη αίθουσα της Παγγορτυνιακής για τις καθιερωμένες εκδηλώσεις της **κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας** και της **Απονομής Βραβείων**, σε νέους και νέες με καταγωγή από το χωριό μας. Τους πατριώτες και φίλους, με προεξάρχοντες τους εκλεκτούς (ελίτ) των γιατρών μας, που με την παρουσία τους μας τίμησαν, ευχαριστούμε, για μία ακόμη φορά.

Ευελπιστούμε ότι σε μελλοντικές εκδηλώσεις θα τιμήσει με την παρουσία τους μεγαλύτερος αριθμός πατριωτών και φίλων. Η παρουσία τους είναι ζωογόνος για τον Σύνδεσμό μας. Την εκδήλωση μας φέτος τίμησε με την παρουσία του ο Πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος Σέρβου, κ. Ιωάννης Μ. Ρουσιάς, που αναφέρθηκε σ' ένα ζωτικής σημασίας θέμα, ήτοι στην **τοποθέτηση καμερών**, καταγραφής οχημάτων που κινούνται στο χωριό. Η πρόταση αυτή έγινε ομόφωνα αποδεκτή από το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας στις 13.3.2019. Απόσπασμα των πρακτικών του Δ.Σ. έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου servou.gr.

Στην κατοχή μας περιήλθε η με Α/Α Δήλωση ένταξης στο Ν 4495 / 2017 της Γ.Γ. Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Κατ' αυτή, το ακίνητο «Πνευματικό Κέντρο Σέρβου» εντάχθηκε στην προστασία του άρθρου 96 παρ. Δ. Ν. 4495 / 2017 και εξαιρέθηκαν οριστικά από την κατεδάφιση όλα τα κτίσματα, με αλλαγές χρήσεως αυτών.

Ειδικότερα: 1) **εγκρίθηκαν οι αλλαγές χρήσης**
α) της στάθμης 1 (ισόγειο, 155,90 τ.μ. κύριων χώρων από γκαράζ σε αποθήκη,

β) της στάθμης 2 (1^{ος} όροφος, 233,00 τ.μ. κύριων χώρων από αποθήκη σε πνευματικό κέντρο και 2) της υπέρβασης δόμησης 33,00 τ.μ. κύριων χώρων - προσθήκη στην πλατεία.

Κατά τη συνεδρίαση της 13.3.2019, έγινε λόγος, χωρίς να ληφθεί απόφαση σχετικά με τις **καλοκαιρινές εκδηλώσεις στο χωριό**. Προσωπικά, στη σκέψη μου είναι μια κοντινή εκδρομή, με πούλμαν στην περιώνυμη Ι.Μ. Κλειβωκάς γνωστή και για τα όρνια τα τρανά (Σχετική η ρήση «Καλώς τον από την Κλειβωκά που'ναι τα όρνια τα τρανά.» Α. Σταθόπουλος καθηγητής στο Γυμνάσιο και Λύκειο Λαγκαδίων). Εκεί, υπάρχει θαυματουργή εικόνα της Θεοτόκου, που θεωρείται ως μία εκ των 70 του Ευαγγελιστή Λουκά. Η Ι. Μονή πανηγυρίζει και στις 23 Αυγούστου (Απόδοσις Κοιμήσεως της Θεοτόκου). Η εκδρομή, τέλος, συνδυάζεται με επίσκεψη στον ΥΗΣ Λάδωνα, την Κοντοβάζαινα, το Φράγμα του ΥΗΣ, τα ερείπια του Κάστρου της Άκοβας και ενδεχομένως το Ι. Ν. Τιμίας Ζώνης στα Ζωνάρια Χώρας. Ο εκεί Ι. Ναός, στη ρίζα βράχου πανηγυρίζει στις 31 Αυγούστου. Βρίσκεται πλησίον του ποταμού Ερύμανθου, πρώην Ντοάνα. Έτσι, το μοναδικό ποτάμι γένους θηλυκού είναι σήμερα η γνωστή Νέδα.

Σε όλες και όλους εύχομαι, ολόψυχα, Καλό Πάσχα.

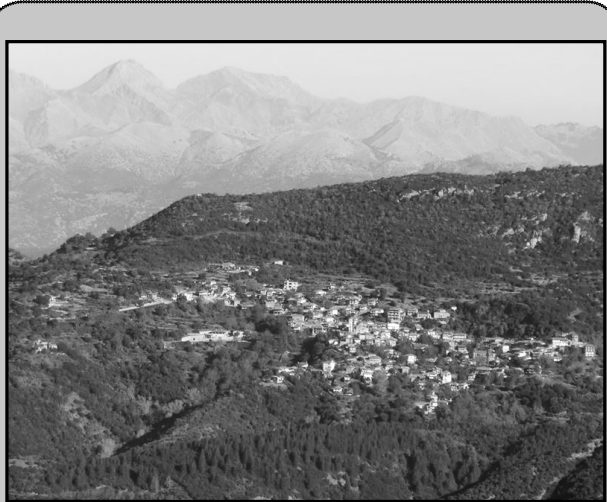
Ιωάννης Κ. Μπόρας

Αναμένοντας τη Μεγάλη Λαμπρή

«Το επ' ημίν, ενόσω ζώμεν,
και αναπνέομεν και σωφρονούμεν,
να μη παύσωμεν πάντοτε,
ιδίως δε κατά τας πανεκλάμπρους ταύτας ημέρας,
να υμνούμεν μετά λατρείας τον Δημιουργόν,
να περιγράφωμεν μετ' έρωτος την φύσιν
και να ζωγραφώμεν μετά στοργής τα γνήσια ελληνικά ήθη»

(Διαχρονικός λόγος Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη)

**Ο πρόεδρος της τοπικής Κοινότητας
Ι.Μ. Ρουσιάς εύχεται
Χρόνια Πολλά και Καλή Ανάσταση**

**Ο Σύνδεσμος των Απανταχού
της Γης Σερβαίων
εύχεται σε όλον τον κόσμο,
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ**

Έπιτάφιος - Γιάννης Ρίτσος (άποσπάσματα)

(Θεσσαλονίκη. Μάης τοῦ 1936. Μιά μάνα, καταμεσίς τοῦ δρόμου, μοιρολογάει τὸ σκοτωμένο παιδί της. Γύρω της καὶ πάνω της, βοῦνίζουν καὶ σπάζουν τὰ κύματα τῶν διαδηλωτῶν - τῶν ἀπεργῶν καπνεργατῶν.
'Εκείνη συνεχίζει τὸ θρήνο της):

I

Γιέ μου, σπλάχνου τῶν σπλάχνων μου, καρδούλα τῆς καρδιάς μου,
πουλάκι τῆς φτωχιάς αὐλῆς, ἀνθὲ τῆς ἐρημιάς μου,

πῶς κλείσαν τὰ ματάκια σου καὶ δὲ θωρεῖς πὸν κλαῖω
καὶ δὲ σαλεύεις, δὲ γρικῆς τὰ πὸν πικρὰ σοῦ λέω;

Γιόκα μου, ἐσὺ πὸν γιάτρευες κάθε παράπονό μου,
Πὸν μάντευες τί πέρναγα κάτου ἀπ' τὸ τσίνορό μου,

τόρα δὲ με παρηγοῶς καὶ δὲ μοῦ βγάξεις ἄχνα
καὶ δὲ μαντεύεις τίς πληγές πὸν τρῶνε μου τὰ σπλάχνα;

Πουλί μου, ἐσὺ πὸν μοῦ 'φερνες νεράκι στῆν παλάμη
πῶς δὲ θωρεῖς πὸν δέρνουμαι καὶ τρέμω σὰν καλάμι;

Στῆ στράτα ἐδῶ καταμεσίς τ' ἄσπρα μαλλιά μου λύνω
καὶ σοῦ σκεπάζω τῆς μορφῆς τὸ μαραμένο κρίνο.

Φιλῶ τὸ παγωμένο σου χειλάκι πὸν σωπαίνει
κι εἶναι σὰ νὰ μοῦ θύμωσε καὶ σφαλισμένο μένει.

Δὲ μοῦ μιλεῖς κι ἡ δόλια ἐγὼ τὸν κόρφο δές, ἀνοίγω
καὶ στὰ βυζιά πὸν βύζαζες τὰ νύχια, γιέ μου μπήγω.

II

Κορόνα μου, ἀντιστύλι μου, χαρὰ τῶν γερατειῶ μου,
ἦλιε τῆς βαρυχειμωνιάς, λιγνοκυπάρισσό μου,

Πῶς μ' ἄφησες νὰ σέρνουμαι καὶ νὰ πονῶ μονάχη
χωρὶς γουλιὰ, σταλιά νερὸ καὶ φῶς κι ἄνθο κι ἀστάχυ ;

Μὲ τὰ ματάκια σου ἔβλεπα τῆς ζωῆς κάθε λουλούδι,
μὲ τὰ χειλάκια σου ἔλεγα τ' αὐγερινὸ τραγοῦδι.

Μὲ τὰ χεράκια σου τὰ δυῶ, τὰ χιλιοχαϊδεμένα,
ὅλη τη γῆς ἀγκάλιαζα κι ὄλ' εἶτανε γιὰ μένα.

Νιότη ἀπ' τῆ νιότη σου ἔπαρνα κι ἀκόμη ἄχνογελοῦσα,
τὰ γερατεῖα δὲν τρώμαζα, τὸ θάνατο ἀνηφοῦσα.

Καὶ τώρα πὸν θὰ κρατηθῶ, πὸν θὰ σταθῶ, πὸν θάμπω,
πὸν ἀπόμεινα ξερὸ δεντρί σὲ χιονισμένο κάμπο;

Γιέ μου, ἂν δὲ σοῦνα βολετὸ νάρθεις ζανὰ σιμά μου,
πᾶρε μαζί σου ἔμεινανε, γλυκειὰ μου συντροφιά μου.

Κι ἂν εἶν' τὰ πόδια μου λιγνά, μπορῶ νὰ πορπατήσω
κι ἂν κουραστεῖς, στὸν κόρφο μου, γλυκὰ θὰ σὲ κρατήσω.

Ο καιρός τη Μεγάλη Παρασκευή

Εἶναι γνωστός ο Θρήνος της Μ. Παρασκευῆς
Σήμερα μαῦρος ουρανός σήμερα μαῦρη μέρα.

Η Μεγάλη Παρασκευή είναι η πιο πένθιμη ημέρα της χριστιανοσύνης.

Στατιστικά έχει παρατηρηθεί ότι κάθε Μεγάλη Παρασκευή, ο ουρανός τις περισσότερες φορές είναι συννεφιασμένος η και βροχερός. Όλοι μας λίγο ως πολύ, στο υποσυνείδητό μας, το συνδέουμε με το θείο δράμα της Σταύρωσης, που στη λύπη συμμετέχουν και μετέωρα στοιχεία της φύσεως.

Εἶναι όμως έτσι;

Για όσους δεν πιστεύουν ή δεν μπορούν να πιστέψουν τα περί συμμετοχής της φύσης στη θλίψη, υπάρχει επιστημονική απάντηση. Πολύ λογική η οποία δικαιολογεί απολύτως το φαινόμενο.

Οι πρώτοι Χριστιανοί συνήθιζαν να γιορτάζουν το Πάσχα μαζί με τους Εβραίους, ωστόσο αργότερα θέλοντας να το συνδέσουν με την Αναστάσιμη ημέρα, την **Κυριακή**, και με απόφαση του **Μεγάλου Κωνσταντίνου** η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.χ απεφάσισε ο εορτασμός να γίνεται την πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο της εαρινῆς ισημερίας (μετά την 21η Μαρτίου, αλλά με το παλαιό ημερολόγιο) και κυμαίνεται πάντα μεταξύ 4ης Απριλίου και 8ης Μαΐου.

Η ημερομηνία του Πάσχα είναι κινητή, και είναι αστρονομικά συνδεδεμένη με τη φάση της εαρινῆς πανσελήνου.

Η συσχέτιση των Σεληνιακών φάσεων με τον καιρό είναι μια πολύ... παλιά ιστορία στην λαϊκή παράδοση, (θυμάμαι στο χωριό ο παππούς μου κοίταζε το φεγγάρι για να μαντέψει αν θα βρέξει, και από τη γιαγιά μου που έλεγε ότι «όταν έχουμε ολόγιομο-πανσέληνο φεγγάρι δεν λευκαίνουν, ούτε βάφουν υφάσματα, ούτε πηγαίνουν στη νεροτριβή μπαντανιές και σαΐσματα»). Αλλά και το φαινόμενο της άμπωτης και παλίρροιας είναι γνωστό ότι οφείλεται στην βαρυτική επίδραση της σελήνης επί της γης. . Ωστόσο τα τελευταία χρόνια επιστήμονες μετεωρολόγοι άρχισαν να μελετούν πιο επιστημονικά αυτή τη σχέση των φάσεων της σελήνης με τον καιρό, και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει μια σαφής Σεληνιακή περιοδικότητα στις «σοβαρές» μεταβολές του καιρού, και ότι με μεγάλη πιθανότητα βροχοπτώσεις συμπίπτουν με την πρώτη και τρίτη εβδομάδα του κύκλου της Σελήνης και ιδιαίτερα στο διάστημα από 3 έως 5 ημέρες μετά την Νέα Σελήνη και την Πανσέληνο.

Σύμφωνα λοιπόν με τους μετεωρολόγους, ο βροχερός η συννεφιασμένος καιρός της Μεγάλης Παρασκευῆς, οφείλεται στη βαρυτική έλξη της σελήνης. Το μεσοδιάστημα εαρινῆς πανσελήνου και Μεγάλης Παρασκευῆς, είναι πάντα σταθερό.

Θοδωρῆς Γ. Τρουπῆς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Γέννηση τέκνου Ν. Γ. Λιατσόπουλου και Βασιλικής Μπέτση

Ο πατριώτης Ν. Γ. Λιατσόπουλος και η σύζυγός του Βασιλική Μπέτση απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, ένα υγιέστατο αγοράκι.

Ο Σύνδεσμος του χωριού μας εκφράζει τις πιο θερμές ευχές του στους ευτυχείς γονείς, στη γιαγιά Βάσω, τη θεία Ειρήνη και στους λοιπούς συγγενείς.

Το νεογέννητο να είναι πάντα γερό, ευτυχισμένο και καλότυχο στη ζωή του.

ΠΕΝΘΗ

2.3.2019 Απεβίωσε η Μαρία Β. Μπόρα

Έφυγε από τη ζωή η **Μαρία Βασ. Μπόρα**, σε ηλικία 100 ετών, και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 3.3.2019, από την εκκλησία του χωριού μας Σέρβου, «**Η Κοίμηση της Θεοτόκου**».

Η **Μαρία** ήταν το 4^ο παιδί (**Ντίνα, Γιάννης, Κυράτσω και Μαρία**) του **Χαράλαμπου Παν. Στρίκου** και της **Σταμάτας Κ. Σχίζα**.

Παντρεύτηκε τον έμπορο του χωριού μας **Βασίλειο Αθαν. Μπόρα**.

Από τα παιδιά της, τον **Θάνο Μπόρα** και την **Γεωργία Σχίζα**, απέκτησε εγγόνια, τον **Βασίλη** και την **Αγγελική**, καθώς επίσης και δισέγγονα.

Καλοκάγαθη και ευγενική σαν χαρακτήρας, έχαيره της αγάπης και του σεβασμού όλων των συγχωριανών μας.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΡΑ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Είναι κάποιιοι άνθρωποι, που όταν φεύγουν παίρνουν μαζί τους ένα κομμάτι της παιδικότητάς μας.

Ένα κομμάτι από την ανεμελιά των παλιών καλοκαιρινών μας διακοπών στο χωριό.

Αναφέρομαι στη γιαγιά Μαρία που πιστεύω πως ήταν από τους ανθρώπους σημείο-αναφοράς στο χωριό μας.

Αποτελούσε συνδεδετικό κρίκο ανάμεσα σε εποχές, γενιές, οικογένειες.

Είχα καιρό να την συναντήσω. Ίσως το απέφευγα γιατί ήθελα να την θυμάμαι δραστήρια και ομιλητική. Θα μου λείψει πολύ η όψη της καθώς τη βλέπαμε καθισμένη στο μπαλκόνι της κάθε φορά που κατηφορίζαμε από τη ράχη.

Λυπάμαι πολύ που η καρέκλα της θα είναι πλέον άδεια.

Να είμαστε καλά να κρατάμε μέσα μας ζω-

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας
«**Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**»
Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος Τ.Κ. 10560, Αθήνα
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ: Ε' ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης:

Ιωάννης Κ. Μπόρας (6977 631017)
Υπεύθυνος Σύνταξης - Επιμέλεια:
Ελένη Κ. Μπόρα

Συντακτική Επιτροπή:

Ελένη Κ. Μπόρα (6931-814692)
Θεόδωρος Γ. Τρουπής (6977-365905)

Συνδρομή: 30 € Εξωτερικού:
50 \$ Αμερικής - 100 \$. Αυστρ.

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική Σχεδίαση:

Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα
Τηλ. 210-5244-309

ντανές τις αναμνήσεις που άφησε.

Συλλυπητήρια στους στενούς της συγγενείς.
Θα λείψει σε όλους μας.

Παναγιώτα Στρίκου - Τομποπούλου.

11.4.2019 Απεβίωσε ο Βάιος Γαλάνης

Έφυγε από τη ζωή ο **Βάιος Γαλάνης**, σε ηλικία 82 ετών.

Ήταν σύζυγος της **Ελένης Κ. Παπαθωμόπουλου** (κόρη του Κωστάκη Παπαθωμόπουλου) και μαζί απέκτησαν δυο γιους, τον **Αλέκο** (σύζυγός του ήταν η Στέλλα

Δημητροπούλου-Γαλάνη) και τον **Κώστα**, και τέσσερα εγγόνια.

Άνθρωπος ευγενής, καλοσυνάτος, άριστος οικογενειάρχης και πολύ αγαπητός σε όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στις **15.4.2019** στο Κοιμητήριο Περιστερίου, Άγιος Βασίλειος.

12.4.2019 Απεβίωσε

η Φωτούλα Κατσανδριά

Στις **12.4.2019**, έφυγε από τη ζωή η **Φωτούλα Κατσανδριά**, σε ηλικία 92 ετών.

Ήταν σύζυγος του **Βασιλείου Κουτσανδριά** και είχε καταγωγή από τα Λαγκάδια.

Καλοσυνάτη, ευγενική, καλή σύζυγος και μητέρα και αγαπητή σε όσους είχαν την τύχη να την γνωρίσουν.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε, στις 15.4.2019, στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας στη Δάφνη, και ο ενταφιασμός έγινε στο κοιμητήριο της Ραφήνας.

16.4.2019 Απεβίωσε

ο Γεώργιος Παγκράτης

Στις **16.4.2019**, έφυγε από τη ζωή ο **Γεώργιος Πολυχρόνης Παγκράτης**, σε ηλικία 82 ετών.

Ήταν σύζυγος της **Γεωργίας**, κόρης του **Μαρίνη Βέργου**, και μαζί απέκτησαν δυο παιδιά, τον **Πολυχρόνη** και την **Ελένη**, και μία εγγονή.

Άνθρωπος ευγενής, καλοσυνάτος, άριστος οικογενειάρχης -σύζυγος και πατέρας, και πολύ αγαπητός σε όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στις **18.4.2019** στο Κοιμητήριο Μπαχαριάου.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Σερβαίων εκφράζει τη συμπάθειά του στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

24.2.2019 Ετήσιο μνημόσυνο

Αλεξάνδρας Β. Λαμπρούλη-Μπόρα

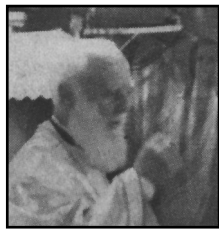
Την **Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2019**, στον Ιερό Ναό Αγίου Χαράλαμπος, στη Δάφνη Γορτυνίας, τελέστηκε, με τις προσευχές συγγενών και φίλων, το ετήσιο μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της **Αλεξάνδρας Β. Λαμπρούλη**, το γένος **Πέτρου Μπόρα**.

7.4.2019 40ήμερο μνημόσυνο Μαρίας Βασ. Μπόρα

Την **Κυριακή 7 Απριλίου 2019**, με τις προσευχές συγγενών, φίλων και συγχωριανών μας, τελέστηκε **40ήμερο μνημόσυνο**, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της συγχωριανής μας, **Μαρίας Βασ. Μπόρα** στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, στο Ίλιον Αττικής.

Στη μνήμη ιερέως, Νικολάου Παπανδρέου, από το Νεοχώριο

Στις 23 Φεβρουαρίου, σε ηλικία 82 ετών κοιμήθηκε ο Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Θεοδώρου Παπανδρέου εφημέριος Νεοχωρίου Γορτυνίας. Ο Παπά-Νίκος υπηρέτησε στο χωριό του από το έτος 1965, οπότε διαδέχθηκε τον πατέρα του, Παπά-Θόδωρο, με

καταγωγή χωριό της Ηλείας, που ιερούργουσε, εκεί, από το 1929. Έτσι, πατέρας και γιος ιερέυσαν στο ίδιο χωριό, για ενενήντα χρόνια. Ο Παπά-Νίκος ήταν πολύ σεβαστός και αγαπητός, από όλους, πρόσωπο, όπως και ο ίδιος σεβόταν και αγαπούσε όλον το κόσμο. Ιδιαίτερη εκτίμηση, σεβασμό και αγάπη έτρεφε προς τους Μποραΐους της Ν. Δάφνης. Ο λόγος του ήταν μεστός και λιτός και το έργο του μεγάλο. Ήταν ο μέντορας πολλών νέων, ακόμη και ηλικιακά μεγαλύτερων, που ακολούθησαν το δρόμο του και έτσι το Νεοχώρι έγινε ένα νέο παπαδοχώρι. Για το έργο του είχε τιμηθεί από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χριστόδουλο, με το σταυρό του Αποστόλου Παύλου. Απέκτησε έξι παιδιά, από τα οποία ο γιος του, Δημήτριος, είναι ιερέας-εφημέριος στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου-Κ. Πατήσια. Ας είναι η μνήμη του αιωνία. Ι.Κ. Μπόρας

Χρυσούλα Νικ. Ζαχαροπούλου, υποψήφια Ευρωβουλευτής στη Γαλλία

Η συγχωριανή μας κυρία **Χρυσούλα Νικ. Ζαχαροπούλου**, διακεκριμένη ιατρός γυναικολόγος που ζει και εργάζεται σε Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο στο Παρίσι, επελέγη από τον πρόεδρο της Γαλλίας, κ. **Μακρόν**, και είναι μεταξύ των 30 υποψηφίων που ανακοινώθηκαν, για τις προσεχείς Ευρωεκλογές, με το ευρωπαϊκό φερέττο του, «**La République en Marche**».

Το 2016, τιμήθηκε με το παράσημο του «**Ιππότη του Εθνικού Τάγματος της αξίας**» από τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας, **Φρανσουά Ολάντ**, για την προσφορά της στην ενημέρωση της κοινωνίας των Κρατών και των Θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πάνω σε ιατρικά θέματα.

Η Χρυσούλα είναι κόρη του συγχωριανού μας, **Νίκου Ευθ. Ζαχαρόπουλου**, τέως δημάρχου Κιάτου, και νυν υποψηφίου δημάρχου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται καλή επιτυχία στη διακεκριμένη επιστήμονα.

• Μαρίνα Διαμαντοπούλου-Τρουπή

- Πτυχιούχος Οικονομικών Επιστημών
- Δημοτική Σύμβουλος-Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινωφελούς Επιχείρησης Γορτυνίας (ΔΗΚΕΓ)
- Σέρβου Γορτυνίας
- Τηλ. 6972748131
- e-mail : magio.diam@gmail.com
- site: m-diamantopoulou.blogspot
- Καταγωγή: Κοκκινόραχη (Μπούζα) Ηραίας Γορτυνίας
- Διαμονή: Σέρβου Ηραίας Γορτυνίας.
- Σπουδές: Εξατάξιο Γυμνάσιο Τροπαίων, Οικονομικό Τμήμα Νομικής Σχολής Αθηνών.

Εργάστηκα στον ιδιωτικό τομέα ως υπεύθυνη λογιστήριου.

Είμαι παντρεμένη με τον Νίκο Τρουπή, συνταξιούχο τραπεζικό από το χωριό Σέρβου, κι έχω δυο γιούς 35 και 28 ετών.

Από το 2011 υπηρέτησα με πάθος και αγάπη τον Δήμο Γορτυνίας, από την θέση της αντιδημάρχου, με αρμοδιότητες στην Παιδεία, Πολιτισμό, Τουρισμό, Κοινωνικές Υπηρεσίες, όπως και με τις κατά τόπον αρμοδιότητες στις Δ.Ε. Δημητσάνας και Τρικολώνων. Επίσης ως Πρόεδρος των Σχολικών Επιτροπών και ως μέλος της Οικονομικής Επιτροπής. Με τη δεύτερη θητεία του 2014 ανέλαβα τα καθήκοντα της Προέδρου της Κοινωφελούς Επιχείρησης του Δήμου Γορτυνίας με αρμοδιότητες το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», τις πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις, κοινωνικά θέματα και προγράμματα απόρων, καθώς και την λειτουργία των Ιαματικών Λουτρών Ηραίας.

Οι καθ' ύλη αρμοδιότητες που είχα αναλάβει αφορούσαν το σύνολο του Δήμου Γορτυνίας. Υπήρξα εισηγήτρια πολλών θεμάτων στο Δημοτικό Συμ-

βούλιο που αφορούσαν τις αρμοδιότητες που μου είχαν ανατεθεί από τον Δήμαρχο κ. Ιωάννη Γιαννόπουλο, αλλά κι από τη θέση της πρόεδρου του Δ.Σ. της ΔΗΚΕΓ, εκλεγμένου από το Δημοτικό Συμβούλιο.

Στο διάστημα των δύο θητειών έχω μία απουσία από τις συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, μία από τις συνεδριάσεις της Οικονομικής Επιτροπής και μία ως πρόεδρος της ΔΗΚΕΓ, λόγω έκτακτης ανάγκης.

Επίσης έχω δραστηριοποιηθεί στους πολιτιστικούς συλλόγους: Σύλλογο Αρκάδων Ιλίου, Σύνδεσμο Σερβαίων, Σύλλογο Κοκκινόραχιτών, Ορειβατικό Όμιλο «Η Γκούρα».

Αρθρογραφώ στην προσωπική μου ιστοσελίδα <http://m-diamantopoulou.blogspot.gr/>, και στη σελίδα www.kokkinorachi.gr

Ευχαριστώ πολύ όλους τους ανθρώπους που συνεργαστήκαμε μέχρι τώρα σε όλα τα επίπεδα.

Η πλούσια εμπειρία που απέκτησα στο διάστημα αυτό, η εκτίμηση πολλών ανθρώπων στο πρόσωπό μου που με προέτρεψαν θετικά, μα πάνω απ' όλα η αγάπη για τη Γορτυνία, μου δίνουν το κίνητρο να θέσω υποψηφιότητα στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές της 26^{ης} Μαΐου 2019, πάντα στο πλευρό του νυν Δημάρχου Γορτυνίας και επικεφαλής του συνδυασμού ΠΑΓΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ, κ. Γιάννη Γιαννόπουλου.

Ζητώ την ψήφο σας για να συνεχίσουμε την πολλή δουλειά που έχουμε στη Γορτυνία, όσο δύσκολη κι αν είναι η εποχή μας.

• Γεώργιος Ιω. Γεωργακόπουλος

Υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο Γορτυνίας.

Ιδιωτικός υπάλληλος, με καταγωγή από τον συνοικισμό Αράπηδες Σέρβου, είναι γιος του Ιωάννη Γεωργακόπουλου και Ρήνας Τερζή.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πωλείται το σπίτι του Νικολάου **Ι. Μαραγκού**, (80 τ.μ), το οποίο βρίσκεται απέναντι από την κεντρική εκκλησία του χωριού. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την **Ανδρέα Μαραγκού** στο **6947246516**.

Γορτυνία Μπορούμε!

Υποψήφιος Δήμαρχος Δρ. Μιλτιάδης Δ. Λύτρα
Γεώργιος Γεωργακόπουλος
Υπ. Δημ. Σύμβουλος Δήμου Γορτυνίας

T: 694 56 41 409
e-mail: georgakg60@gmail.com

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μέχρι σήμερα, στην πρόσκληση μέσω της ιστοσελίδας *sernou.gr* ανταποκρίθηκαν οι πιο κάτω υποψήφιοι και έστειλαν προς δημοσίευση φωτογραφίες τους και άλλες πληροφορίες, και ευχαρίστως τα δημοσιεύουμε, για ενημέρωση των συγχωριανών μας.

Στην ιστοσελίδα, το προσεχές διάστημα, θα αναρτηθεί άρθρο με πληροφορίες όλων των υποψηφίων που μας έστειλαν ή θα στείλουν βιογραφικά τους και φωτογραφίες.

• Ιωάννης Μ. Ρουσιάς

Ανεξάρτητος υποψήφιος τοπικός πρόεδρος Κοινότητας Σέρβου.

• Β. Κουτσανδρέας του Ηλία

ΑλλάΖΟΥΜΕ την ΠΟΛΗ
Μαρία Ανδρούτσου

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ

Εντεταλμένος Δημοτικός Σύμβουλος Υγείας και Πρόνοιας

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ευρώτα 43, 173 42 Αγ. Δημήτριος
Τηλ.: 210 9952861 - κιν.: 6974334120
e-mail: bsrbos@gmail.com

Γεννήθηκα το 1957 και μεγάλωσα στο Σέρβου Αρκαδίας. Από το 1973 κατοικώ στον Άγιο Δημήτριο. Είμαι παντρεμένος με την Ιωάννα Μαλεφτισάκη που κατάγεται από το Τυμπάκι Ηρακλείου Κρήτης και πατέρας τριών κοριτσιών και ενός εγγονού.

Από τα νεανικά μου χρόνια συμμετέχω σε κοινωνικές, πολιτιστικές και πολιτικές δράσεις, ως μέλος του ΕΣΥΝ, της Κοινότητας Νέων, πολιτιστικών συλλόγων της γειτονιάς μου και αργότερα, ως γονέας, στο Σύλλογο Γονέων & Κηδεμόνων και τη Σχολική Επιτροπή του 20ου Δημοτικού Σχολείου.

Συνταξιούχος από το νοσοκομείο «Ευαγγελισμός».

Εκλέγομαι Δημοτικός Σύμβουλος το 2010 με την παράταξη

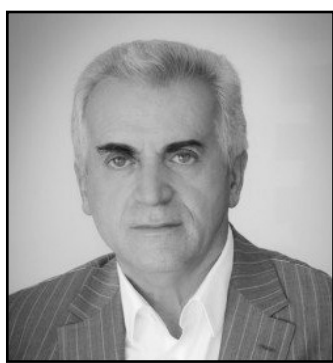
«ΑλλάΖΟΥΜΕ την ΠΟΛΗ».

Είμαι Εντεταλμένος Σύμβουλος Κοινωνικής Υπηρεσίας από το 2018 έως σήμερα.

Διατέλεσα Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κατά τη διετία 2011 - 12, Αντιπρόεδρος του Οργανισμού Παιδείας, Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Προστασίας (ΟΠΚΑΠ), 2013-14, Αντιδήμαρχος Ποιότητας Ζωής και Πρόεδρος Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, 2016- 17 και Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Μέριμνας, 2017-18. Κατά καιρούς, συμμετείχα στην Οικονομική Επιτροπή του Δήμου.

Ως ΑμεΑ ο (ίδιος ασχολούμαι με την προώθηση των αναγκών και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής τους.

• Νίκος Ζαχαρόπουλος

Ο πρώην αντιδήμαρχος Σικυωνίων, Νίκος Ζαχαρόπουλος, με ένα ενδιαφέρον πολιτικό κείμενο, ανακοινώνει τη δημιουργία αυτοδιοικητικής ομάδας, με σκοπό να διεκδικήσει, στις ερχόμενες δημοτικές εκλογές, τη Δημοτική αρχή του δήμου Σικυωνίων (Κιάτου).

Είναι γνωστό σε όλους τους πολίτες του δήμου Σικυωνίων, ότι είναι ο μοναδικός, χωρίς να έχει μάλιστα τα

τελευταία χρόνια καμία θεσμική ιδιότητα, που ανέδειξε δημόσια τα σοβαρά ζητήματα, τα οποία υπάρχουν στην περιοχή, την στιγμή που η αντιπολίτευση στον δήμο ... μάλλον βρισκόταν σε χειμερία νάρκη!

Κατά τη θητεία του ως αντιδήμαρχος ήταν από τους καλύτερους, με μεγάλη προσφορά έργου στον δήμο και την περιοχή. Αυτό το αναγνωρίζουν όλοι στον δήμο Σικυωνίων, ανεξάρτητα αν πολιτικά στηρίζουν ή όχι τον Νίκο Ζαχαρόπουλο!

• Κωνσταντίνος Διαμ. Κουτσανδρέας

Κωνσταντίνος Κουτσανδρέας
Υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος

Γεννήθηκε στο Σέρβου Γορτυνίας - Αρκαδίας. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Αγ. Δημητρίου. Είναι παντρεμένος με την εκπαιδευτικό Μαρία Κουλομιδιώτη και έχουν αποκτήσει δύο παιδιά με πανεπιστημιακές και μεταπτυχιακές σπουδές. Από το 1987 διαμένει στο Ίλιον.

Εργάστηκε για την ποιοτική αναβάθμιση του ρόλου του σχολείου σε συνεργασία πάντοτε με όλους τους φορείς που εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία.

- Πτυχιούχος Καποδιστριακού Πανεπιστ. Αθηνών - Παιδαγωγικό Τμ.
- Πτυχιούχος Μαρασλείου Διδασκαλείου - Μετεκπαίδευση
- Πτυχιούχος Οικονομικών Επιστημών Α.Π.Θ.
- Επιμορφωθείς στο ΕΛΚΕΠΑ "Εκπαίδευση Στελεχών Επιχειρήσεων & Οργανισμών".
- Δάσκαλος 1989 - 2007 6ου Δημοτικού Σχολείου Ιλίου.
- Διευθυντής 2007 - 2015 6ου Δημοτικού Σχολείου Ιλίου.

Διατέλεσε :

- Εκπρόσωπος του 5ου Γραφείου Π.Ε. καθώς και εκπρόσωπος της Γ' Διεύθυνσης Αθήνας στη Δημοτική Επιτροπή Παιδείας Ιλίου.
- Μέλος Επιτροπής Ελέγχου Σχολικών Επιτροπών.
- Γενικός Γραμ. Πολιτιστικού Συλλόγου Σερβαίων Αρκαδίας και υπεύθυνος έκδοσης τοπικής εφημερίδας επί 12ετίας.
- Πρόεδρος και Γραμματέας Πολιτιστικού Συλλόγου "Ένωσης Συλλόγων Δήμου" Ηραίας".
- Κοινοτικός Σύμβουλος.

Διατελεί :

- Μέλος Ενιαίας Σχολ. Επιτροπής Α'θμιας Εκπαίδευσης Δήμου Ιλίου.
- Μέλος Ενιαίας Σχολ. Επιτροπής Β'θμιας Εκπαίδευσης Δήμου Ιλίου.

Σε μια κοινωνία πολιτών που τα προβλήματα συνεχώς διογκώνονται χρειάζεται η συμμετοχή ατόμων δίπλα σε καταξιωμένους ανθρώπους - όπως ο **Δήμαρχός μας Ν. Ζενέτος** - με **ΟΡΑΜΑ - ΕΜΠΝΕΥΣΗ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ.**

• Δημήτριος Θ. Δαλαμάγκας

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στο Καστράκι Αρκαδίας.

Είναι:

- Πτυχιούχος Μαρασλείου Παιδ. Ακαδημίας Αθηνών
- Πτυχιούχος Μετεκπαίδευσης στο Μ.Δ.Δ.Ε Αθηνών
- Συγγραφέας

Έχει διατελέσει:

- Διευθυντής στο 6ο Δημοτικό σχολείο Ιλίου
- Αιρετό μέλος στο ΠΥΣΠΕ Γ' Αθήνας
- Διευθυντής Εκπαίδευσης της Δ/νσης Π.Ε. Γ' Αθήνας
- Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπ/κων Π.Ε. "Δ. Γληνός"
- Διευθυντής Γραφείου Υφυπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων
- Αντιπρόεδρος Βρεφονηπιακών Σταθμών Δήμου Ιλίου

Σήμερα είναι:

- Επίτιμος Δ/ντής Δ/νσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
- Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Ιλίου
- Ιδρυτικό μέλος και μέλος του Συλλόγου Αρκάδων Ιλίου "Προσέληνοι"
- Αντιπρόεδρος Σχολικής Επιτροπής Π.Ε. Δήμου Ιλίου

Με αίσθημα ευθύνης και με τον προσήκοντα σεβασμό στην προτίμησή σας, σας ζητώ να ανανεώσετε την εμπιστοσύνη σας στο πρόσωπό μου, δίνοντάς μου τη δυνατότητα να συνεχίσω την προσπάθεια για αλλαγή στο Δήμο Ιλίου, γιατί **αξιζουμε περισσότερο.**

Με το εκλεκτό επιτελείο του συνδυασμού μας και με τη δική σας βοήθεια θα μπορέσουμε να κάνουμε πράξη αυτό που όλοι ονειρευόμαστε, να κάνουμε το Ίλιον **ΠΟΛΗ ΖΩΗΣ**

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Δημήτριος Θ. Δαλαμάγκας

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΛΕΙΖΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

ΙΛΙΟΝ ΠΟΛΗ ΖΩΗΣ

• Ιωάννης Ν. Βέργος

ΒΕΡΓΟΣ Ν. ΙΩΑΝΝΗΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΗΜΟΥ ΙΛΙΟΥ

Με όραμα
ένα καλύτερο
αύριο
πάντα στο
πλευρό των
δημοτών
δυναμικά
και
ασυμβίβαστα

Πάλι μαζί
για περήφανους
πολίτες

Δήμος Ισχυρός
κοντά στον Πολίτη

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
Νίκος Ζενέτος
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΛΙΟΥ

• Ο **Ιωάννης Ν. Βέργος** γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σέρβου Γορτυνίας Αρκαδίας, από γονείς αγρότες. Με τη σύζυγό του Αικατερίνη Κωνσταντοπούλου απέκτησαν τρεις γιους.

Συνταξιούχος του ΗΛΠΑΠ - εργάστηκε στον κλάδο της επιθεώρησης.

Από το 1980, δραστηριοποιείται στην πόλη του Ιλίου, με ενεργή συμμετοχή στα πολιτιστικά, κοινωνικά και αθλητικά δρώμενα.

Αντιπρόεδρος (επί έξι χρόνια) της τεχνικής κατασκευαστικής εταιρίας του Δήμου Ιλίου (ΔΕΚΤΕ).

Συμμετέχει στο συμβούλιο Δευτεροβάθμιας Σχολικής Επιτροπής και στην Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ιλίου.

Πρώην γραμματέας του Συλλόγου Αρκάδων και σήμερα αντιπρόεδρος.

Πρώην αντιπρόεδρος του Κ.Σ. της κοινότητας Σέρβου Αρκαδίας.

Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Σερβαίων Γορτυνίας Αρκαδίας.

Ιδρυτικό μέλος και μέλος του Δ. Σ. του Ορειβατικού Ομίλου «Γκούρα».

Διαθέτει εμπειρία τόσο στην τοπική αυτοδιοίκηση όσο και στο συνδικαλιστικό κίνημα, μέσα από το σωματείο εργαζομένων ΗΛΠΑΠ.

• Κώστας Στρίκος

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΡΙΚΟΣ
Υπάλληλος Ο.Τ.Ε.
Γραμμ. Υγείας & Ασφάλειας, Ομοσπονδίας Ο.Τ.Ε.
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΠΑΛΛΗΝΗΣ

Κιν.: 6972 777 774
Email: kostas.svlbe@yahoo.gr

Ο Κώστας Στρίκος (πατέρας του ο Δημήτριος Στρίκος του Ηλία και μητέρα του η Παρασκευή-Μαρίνα Στρίκου) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968 και από έξι μηνών κατοικεί στον Γέρακα Αττικής. Κατάγεται από το Σέρβου Γορτυνίας του Νομού Αρκαδίας.

Είναι απόφοιτος Τεχνικού Λυκείου (ηλεκτρονικός), της Σχολής Κοντοράβδη (προγραμματιστής) & της Σχολής Τηλεπικοινωνιών Στρατού (Σ.Ε.ΤΗΛ).

Εργάζεται στον Ο.Τ.Ε από το 1991 ως τεχνικός σε νευραλγικούς τομείς, ενώ είναι εκλεγμένος Γραμματέας Υγείας & Ασφάλειας της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Ο.Τ.Ε.

Έχει δραστηριοποιηθεί σε Συλλόγους Γονέων & Κηδεμόνων όπως, Πρόεδρος Σ.Γ&Κ 1^{ου} Νηπιαγωγείου Γέρακα, Γραμματέας και Αντιπρόεδρος Σ.Γ&Κ 6^{ου} Δημοτικού Γέρακα, ενώ σήμερα είναι Γραμματέας του Σ.Γ&Κ 1^{ου} Γυμνασίου και μέλος της Δευτεροβάθμιας Σχολικής Επιτροπής του Δήμου Παλλήνης. Σύμβουλος Δημοτικής Ενότητας Γέρακα 2012-14.

Στηρίζει τον εθελοντισμό και από το 2004 είναι μέλος της Ομάδας Εκτάκτων Αναγκών της Ένωσης Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών.

Είναι παντρεμένος με την Κωνσταντίνα και πατέρας τριών παιδιών.

Μάσιγγα θεραπευίδα του Ασκληπιού και η κοντότα

Σ' ένα χωριουδάκι των Παξών το έτος 1985 γεννήθηκε η Μαρία θυγατέρα του Αρσένη Μητσιάλη, που έμεινε γνωστή με το όνομα «Μάσιγγα» υποκοριστικό του ονόματός της

(Μάσσα) στη Ρωσική. Το 1913, με μέντορά της το θείο της Αναστάση Μητσιάλη, γιατρό στους Παξούς, σπουδάζει στην Ιατρική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών. Αριστούχος περατώνει τις σπουδές της το 1919. Για μία διατία εργάστηκε στον Ευαγγελισμό ως βοηθός του καθηγητή Τσάκωνα, που της εκτιμούσε απεριόριστα για τις ικανότητές της. Το 1921 παίρνει υποτροφία δύο ετών για το Παν/μιο Βιέννης όπου ολοκληρώνει την ειδικότητά της ως παθολόγου. Επιστρέφει και εργάζεται για ένα έτος στον Ευαγγελισμό ως βοηθός του καθηγητή Κούρια, όπου ειδικεύεται στη μαιευτική - γυναικολογία. Το 1924 επιστρέφει για μόνιμη εγκατάστα-

ση στο νησί της στους Παξούς. Εργάζεται δίπλα στο θείο της Αναστάση μέχρι το θάνατό του και μαθαίνει όλα όσα χρειάζονται για να ασκήσει υψηλού επιπέδου ιατρική στο άγονο και απομακρυσμένο νησί, όπου ως πιστή θεραπευίδα του Ασκληπιού, τον διακόνησε για παρά πολλά χρόνια, πιστή στον όρκο του Ιπποκράτη.

Η Μάσιγγα ήταν αεικίνητη. Καβάλα στο γαϊδουράκι της ή περπατώντας με τα πόδια, κάτω από τον ήλιο ή τη βροχή, μέρα ή νύχτα, κρατώντας ομπρέλα ή κλεφτοφάναρο, πήγαινε πρώτη στους ασθενείς της χωρίς συνοδό, για να φτάσει πρώτη-πρώτη χαρακτηριστική της φράση «Εγώ πηγαίνω κι εσύ όποτε θέλεις έλα. Δεν έχω καιρό για χάσιμο». Χειμώνα, καλοκαίρι βρισκόταν όλη τη μέρα στους δρόμους, να περνάει από τα χωριά και εκεί που πήγαινε για έναν ασθενή, κατέληγε να περνάει από δέκα σπίτια. Ειδικότερα το χειμώνα που έβρεχε ασταμάτητα στο νησί, βρισκόταν πάνω στο γαϊδουράκι με την ομπρέλα στο ένα χέρι

και την τσάντα στο άλλο. Αυτή (τσάντα) περιείχε όλα τα χρειώδη, πιεσόμετρο, θερμόμετρο, μαιευτικές κουτάλες, ακουστικά, κουτάλι για το λαιμό και φάρμακα. Με τα μέσα αυτά έσωσε πολλούς ανθρώπους και ξεγένησε πολλές κυοφορούσες με τα χέρια ή τις κουτάλες. Φορούσε, συνήθως ρούχα με σκούρα χρώματα και δεν ξεχώριζε από μια, οποιαδήποτε; Απλή γυναίκα του νησιού στην εμφάνιση. Η αμοιβή της ήταν η λεγόμενη «κοντότα» ήτοι μισή έως δύο «ξέστρες» (δεκαεξάκιλα) λάδι από κάθε οικογένεια τη χρονιά του ήταν σοδεία λαδιού (κάθε δύο χρόνια). Οι κάτοικοι άφηναν το λάδι στο ελαιοτριβείο και την ειδοποιούσαν να στείλει για την παραλαβή του. Στο διαδίκτυο γίνεται αναφορά στο πρόσωπό της και δη ότι ήταν η τελευταία που τον 20^ο αιώνα αμοίβετο με το σύστημα της «κοντότας» όπου αναφέρεται ότι «κοντότα» είναι ή μάλλον ήταν συμφωνία μεταξύ ενός ειδικού επαγγελματία, συνήθως γιατρού, και των κατοίκων ενός χωριού κατά την οποία ο

επαγγελματίας με εφάπαξ αμοιβή αναλάμβανε να παρέχει τις υπηρεσίες του στους κατοίκους για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Παντρεύτηκε σε αρκετά μεγάλη ηλικία και κατόπιν πένσεων κυρίως από την αδελφή της ο γάμος ορίστηκε μια Κυριακή απόγευμα στις τέσσερις στο σπίτι του γαμπρού σε στενό οικογενειακό κύκλο. Μαζεύτηκαν εκεί οι συγγενείς και ο παπάς και περίμεναν τη νύφη. Πέρασε η ώρα πέντε, ώρα έξι, πουθενά η νύφη. Γύρω στις επτά εμφανίζεται καβάλα στο γαϊδουράκι ολομόναχη, φορώντας το κλασικό μπλε μαροκέν φόρεμά της και κουβαλώντας το βαλιτσάκι της δεμένο στο σαμάρι. Στις παρατηρήσεις που της έγιναν απάντησε «Τι φωνάζετε; Σε πέντε χωριά στάθηκα περνώντας να δω ασθενείς». Έφυγε, πλήρης, ημερών το έτος 1981. Παρέμεινε, όμως, ζωντανή στη μνήμη των πατριωτών της όπως προκύπτει και από δημοσιεύματα στην «Ηχώ των Παξών», (αρ. φύλλων 470 και 471 / 2016).

Ιωάννης Κ. Μπόρας

Αφιέρωμα στον Σερβαίο ιστοριοδίφη Ν. Γ. Παπαγεωργίου

ΠΗΓΗ: www.greecewithin.com • ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Χαλάνδρι-Χίλια διακόσια άρθρα για τον Κολοκοτρώνη. «Ποτέ δεν δέχτηκα χρήματα από εφημερίδα ή άλλο έντυπο. Είναι αδιανόητο να πληρώνομαι επειδή γράφω για τον Κολοκοτρώνη. Θα ήταν ψεύτικος ο εθνικός παλμός που μεταφέρει τόσα χρόνια στους αναγνώστες».

Ο Νίκος Παπαγεωργίου περιγράφει επί 30 συνεχή χρόνια περιστατικά από τη ζωή του Κολοκοτρώνη στην τοπική εφημερίδα «Γορτυνία».

Ο αυτοδίδακτος και σπουδαίος αυτός ιστορικός και δημοσιογράφος, έχει γράψει μέχρι σήμερα 1.200 μικρές ιστορίες με ήρωα τον Γέρο του Μοριά.

Ιστορικός θησαυρός

Ένα από τα χίλια στιγμιότυπα της ζωής του Κολοκοτρώνη.

Σκιαγραφώντας τον Ελευθερωτή των Ελλήνων

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΟΥ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Του συνεργάτη μας ΝΙΚΟΥ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ετος (στήλης) 22ον

980.-Ο Κολοκοτρώνης στο Άγιο Όρος.
Ο Δημητσάνης Άγιος Γρηγόριος ο Ε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ως γνωστόν είχε εξοριστεί δύο φορές στο Άγιο Όρος. Ο Θ. Κολοκοτρώνης αυτοεξόριστος στα Επτάνησα δέκα πέντε χρόνια, μετέλλε διάφορα επαγγέλματα για να ζήσει την οικογένειά του. Ως πλοίαρχος πήγε και στο Άγιο Όρος όπου και συναντήθηκε με τον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε. Η συνάντηση επέδρασε τόσο πολύ στην ψυχή και τις διαθέσεις του Κολοκοτρώνη: Ο Γ.Κ. Καρβελάς γράφει: «Η νοουθεσία του οποίου κατένυξε την καρδιά του, μεγάλην προενησσαν εντύπωσιν. Εκτοτε ο Κολοκοτρώνης, ο οποίος έπνευ μένεα προηγουμένως εκδίκηση αίματος κατά των Δημητσανιτών (για τον θάνατο του αδελφού του στο ληνό της Μονής Αιμαυλών το 1806), κατέστη μέγας φίλος της Δημητσάνης.» ©George Zafeiropoulos

Η Ελένη Βλάχου έλεγε ότι μια εφημερίδα αξίζει όταν οι αναγνώστες της κόβουν και κρατούν αποκόμματα. Αυτό συμβαίνει κατά κόρον με την εφημερίδα «Γορτυνία» και ειδικά τους αναγνώστες της στήλης «Μικρές ιστορίες και αποφθέγματα της ζωής του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη». Η πολύτιμη αυτή στήλη μοιάζει με θησαυρό σε μπαούλο, που το ανοίγεις και το ξανανοίγεις για να τον χαρείς.

Ο συναξιστής σήμερα Νίκος Παπαγεωργίου προέρχεται, όπως χαρακτηριστικά λέει, από την τάξη των άσημων μικροεμπόρων, όπως και οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας.

Το κατάστημα πώλησης υλικών ραπών που διατηρούσε επί δεκαετίες στην οδό Πραξιτέλους, είχε μετατραπεί σε πνευματική στέγη πολλών αξιόλογων συνομιλητών. Ο ιδιότυπος αυτός βιογράφος του Κολοκοτρώνη έχει γράψει παρεμφερή άρθρα σε πολλές εφημερίδες, αλλά μόνο την εφημερίδα Γορτυνία αποκαλεί «μάννα». Γράφει και σε πλήθος περιοδικών, καθώς και στην ποιητική αρκαδική επετηρίδα «Μάραθα», που εκδίδει ο επιχειρηματίας Κωνσταντίνος Αγγελόπουλος. Επίσης, έχει δώσει τουλάχιστον εκατό ομιλίες σε φιλολογικά ιδρύματα και άλλους φορείς.

Με ενέργειες του Νίκου Παπαγεωργίου ανασύρθηκε από τον ιστορικό λήθαργο η μάχη του Χαλανδρίου, που έγινε στις 2 Νοεμβρίου 1821 και καθιερώθηκε ως τοπική εορτή από τη δημοτική αρχή. Οι επικεφαλής των Ελλήνων επαναστατών Αναστάσιος Λέκκας και Δήμος Ρουμπέσης έπεσαν ηρωικά, αλλά η μάχη κερδήθηκε. Με τις γνώσεις, τη μεθοδικότητα και την ευαισθησία του, ο αφιλοκερδής δημοσιογράφος απέδειξε ότι κάτω από τα τσιμέντα του σύγχρονου Χαλανδρίου είναι θαμμένοι ήρωες, που οφείλουμε να τους τιμούμε.

Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις Ελλήνων από διάφορα μέρη του κόσμου, που με τη βοήθεια του Νίκου Παπαγεωργίου ανακάλυψαν ότι ανήκουν στο γενεαλογικό δέντρο αγωνιστών του 1821. Τα βιβλία και οι σημειώσεις του, που ασφυκτούν σε πέντε βαρυφορτωμένες βιβλιοθήκες, περιέχουν απαντήσεις για όλα τα πιθανά ερωτήματα που αφορούν στο 1821.

«Διάβασα χιλιάδες βιβλία και ζω ανάμεσα σε χιλιάδες σημειώσεις. Το 1950, που δούλευα ως εμποροϋπάλληλος στην οδό Πραξιτέλους, δεν χόρταινα το φαγητό ούτε και το διάβασμα. Όταν μετά από έναν χρόνο δουλειάς πήρα την πρώτη εξαήμερη άδειά μου, ξόδεψα ολόκληρη την πρώτη μέρα στην Εθνική Βιβλιοθήκη και τις υπόλοιπες στον Σέρβου, το χωριό μου στη Γορτυνία».

Ελληνες του εξωτερικού, με ονόματα που θυμίζουν αγωνιστές του 1821, ζητούν από τον Νίκο Παπαγεωργίου να τους βοηθήσει να ερευνησουν το γενεαλογικό τους δέντρο.

Γνωρίζει τα πάντα

Ο Νίκος Παπαγεωργίου θυμάται με απόλυτη ακρίβεια κάθε πτυχή του απελευθερωτικού αγώνα κατά των Τούρκων, καθώς και τις ημερομηνίες χιλιάδων συμβάντων και τις τοποθεσίες που αυτά διαδραματίστηκαν.

Είναι ένας εκπληκτικός παντογνώστης, που θα έσπαγε όλα τα κοντέρ στο δυσκολότερο διαγωνισμό ερωτήσεων με θέμα την επανάσταση του 1821.

Όπως είναι φυσικό, τα παιδιά αυτού του πολυδιαβασμένου ανθρώπου, αγάπησαν τη γνώση και έγιναν λαμπροί επιστήμονες, που δεν ξεχνούν να του κάνουν δώρο ιστορικά βιβλία, πράγμα που τον χαροποιεί ιδιαίτερα.

(XIM)

Μαθήματα ζωής από την Regina Brett

- Η ζωή δεν είναι δίκαιη αλλά ακόμα κι έτσι είναι ωραία.
- Όταν αμφιβάλλεις για κάτι, απλά κάνε το επόμενο μικρό βήμα.
- Η ζωή είναι πολύ μικρή για να χάνεις χρόνο μισώντας τον οποιοδήποτε.
- Αν αρρωστήσεις δε θα σε κοιτάξει η δουλειά σου. Θα σε κοιτάξουν οι φίλοι και η οικογένειά σου. Μη τους χάσεις.
- Δε χρειάζεται να υπερσχύεις σε κάθε διαφωνία. Συμφώνησε ότι διαφωνείς.
- Μη συναναστρέφεις με ανθρώπους που δε μπορείς να εμπιστευτείς.
- Μην ξεπουλάς τον εαυτό σου απλά και μόνο για να μπορείς να συνυπάρχεις με κάποιο σύντροφο, φίλο ή συγγενή.
- Μην προδίδεις τις αρχές σου, αλλά να είσαι πάντα έτοιμος να υποδεχτείς την αλλαγή.
- Μην βάζεις τη ζωή σου σε αναμονή και μην προσκολλάσαι στο παρελθόν. Ο χρόνος δε μπορεί να φέρει πίσω πρόσωπα ή καταστάσεις και αυτό δεν είναι πάντα αρνητικό.
- Συμφιλιώσου με το παρελθόν

- σου, για να μην σου καταστρέφει το παρόν.
- Μη συγκρίνεις τη ζωή σου με των άλλων ανθρώπων. Δεν έχεις ιδέα τι σημαίνει το δικό τους ταξίδι.
- Αν μία σχέση πρέπει να διατηρείται μυστική, τότε δεν πρέπει να τη διατηρείς εσύ.
- Πάρε μια βαθιά ανάσα. Ηρεμεί το μυαλό και το σώμα.
- Ξεφορτώσου ό,τι δεν είναι χρήσιμο, όμορφο ή ευχάριστο.
- Ό,τι δε σε σκοτώνει μπορεί, αν το θες, να σε κάνει πιο δυνατό.
- Ποτέ δεν είναι αργά για να έχεις μια ευτυχισμένη παιδική ηλικία. Αλλά τη δεύτερη φορά, εξαρτάται από εσένα.
- Όταν έρθει η ώρα να κυνηγήσεις αυτά που αγαπάς στη ζωή, μην πεις όχι.
- Άναψε τα κεριά, στρώσε τα καλά χαλιά, φόρεσε τα αγαπημένα σου ρούχα. Μην τα φυλάς για ειδικές περιπτώσεις. Κάθε μέρα είναι ειδική περίπτωση.
- Κανείς δεν είναι υπεύθυνος για την ευτυχία σου παρά μόνο εσύ.
- Σε κάθε αποκαλούμενη «κατα-

- στροφή», σκέψου: «Σε πέντε χρόνια, θα έχει καμία σημασία;»
- Να επιλέγεις πάντα τη ζωή.
- Ο χρόνος μπορεί να θεραπεύσει. Δώσε χρόνο στον χρόνο.
- Το τι πιστεύουν οι άλλοι για σένα δεν είναι δική σου δουλειά.
- Όσο καλή ή κακή κι αν είναι μια κατάσταση, θα αλλάξει.
- Τα παιδιά σου θα ζήσουν μόνο μια φορά τα παιδικά τους χρόνια.
- Το μόνο που έχει σημασία τελικά είναι ό,τι αγάπησες.
- Βγες έξω κάθε μέρα, τα θαύματα παραμονεύουν παντού.
- Αν μας ζητούσαν να ανταλλάξουμε τα προβλήματά μας με τα προβλήματα των άλλων, θα προτιμούσαμε τα δικά μας.
- Έχεις ήδη όλα όσα χρειάζεσαι.

Μετάφραση και επιμέλεια **Ντορίτα Τρέβεζα**.

Η Regina Brett είναι Αμερικανίδα συγγραφέας, ομιλήτρια και αρθογράφος στην εφημερίδα,

The Cleveland Jewish News.
Πηγή Περιοδικό «Άλεφ 71».

Kalantzis

ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
ΔΙΑΝΟΜΗ, ΕΜΠΟΡΙΑ
ΠΕΤΡΕΛΟΕΙΔΩΝ & ΟΡΥΚΤΕΛΛΙΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ

Ηρακλέους 5 & Τρώων, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τηλ.: 210 57.13.070, 210 57.82.216
Fax: 210 57.82.216

8 Μαρτίου - Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας

Η 8η Μαρτίου έχει καθιερωθεί κάθε χρόνο ως η **Παγκόσμια ημέρα της γυναίκας** και είναι αφιερωμένη στις γυναίκες όλου του κόσμου. Είναι ημέρα μνήμης των αγώνων των γυναικών, οι οποίες παγκοσμίως, με ή χωρίς τους άνδρες, αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για τα δικαιώματα των γυναικών. Ο αγώνας για τα δικαιώματα των γυναικών συνιστά τη βάση του γυναικείου κινήματος, όπως αναπτύχθηκε κατά τον 19^ο αι., και του φεμινιστικού κινήματος κατά τον 20^ο αι.

Μιλώντας για **δικαιώματα των γυναικών** εννοούμε τα δικαιώματα, τα οποία έχουν διεκδικηθεί και συνεχίζουν να διεκδικούνται και να απαιτούνται, για τις γυναίκες και τα κορίτσια διάφορων κοινωνιών, σε όλον τον κόσμο. Διαφοροποιούνται δε από την ευρεία έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς, κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του γυναικείου φύλου, έχει παρατηρηθεί, ιστορικά και παραδοσιακά, κατά καιρούς, ανά τον κόσμο, μια προκατάληψη υπέρ του ανδρικού φύλου.

Σε κάποιες κοινωνίες, τα δικαιώματα των γυναικών είναι θεσμοθετημένα και υποστηρίζονται από τους νόμους, από τα ήθη και τα έθιμα, αλλά και από τη νοοτροπία, τη στάση και συμπεριφορά των ανθρώπων, μολοντί σε άλλες κοινωνίες μπορεί αυτά τα δικαιώματα να αγνοούνται, κάποιες φορές ή παντελώς, αλλά μπορεί ακόμα και να καταστρέφονται.

Μεταξύ των θεμάτων που σχετίζονται με τον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών συγκαταλέγονται:

Το δικαίωμα της σωματικής ακεραιότητας, της αυτονομίας δηλαδή της αυτοδιάθεσης, όπου πηγή της θέλησης του ατόμου είναι το ίδιο το άτομο και όχι παράγοντες εξωτερικοί.

Το δικαίωμα της χειραφέτησης, της ελευθερίας από σεξουαλική βία και κακοποίηση.

Το δικαίωμα της ψήφου, η διεκδίκηση της συμμετοχής στα κοινά και η ίση μεταχείριση με τους άντρες, που υποστηρίχθηκε από το κίνημα των **Σουφραζετών**, το οποίο δραστηριοποιήθηκε στη Μεγάλη Βρετανία, στα τέλη του 19^{ου} και τις αρχές του 20^{ου} αι.

Το δικαίωμα ίσων ευκαιριών στα δημόσια αξιώματα, τη δουλειά, τις συνθήκες εργασίας, την αμοιβή, το οικογενειακό δίκαιο, την ιδιοκτησία και τη μόρφωση.

Η θέση της γυναίκας φωτίζεται από την ιστορία, την παράδοση, την τέχνη, όπου η γυναικεία φιγούρα έχει σημαντική θέση, μέσα από την πορεία του ανθρώπινου είδους, από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, υποδηλώνοντας ανά περίπτωση διαφορετικά σημανόμενα και πεποιθήσεις. Η γυναίκα, όπως μαρτυρεί η πραγματικότητα, αλλά και όπως τη σκιαγραφεί η τέχνη, άλλες φορές παρουσιάζεται ως θύμα ενός πατέρα, άντρα ή κατακτητή και άλλοτε ως λαμπρό παράδειγμα σθένους, δυναμικότητας και ελευθερίας, τόσο στην πάλη με την καθημερινότητα όσο και σε ιστορικούς αγώνες.

Οι αγώνες των γυναικών σε όλες τις ηπείρους, οι αγώνες συνηθισμένων αλλά και διακεκριμένων γυναικών, ανά τους αιώνες, που με θάρρος, αποφασιστικότητα και τόλμη, με πνεύμα συμμετοχής, οργάνωσης και αγωνιστικότητας έγραψαν και γράφουν ιστορία, γιατί υπήρξαν και υπάρχουν γυναίκες κάθε κοινωνικής τάξης οι οποίες γίνονται θύματα, και γιατί απαιτούνται προσπάθειες για να γίνει αυτός ο κόσμος καλύτερος.

Ελένη Κ. Μπόρα

Ανοιξη και ζωή
Αφιερωμένο σε όλες
τις Σερβιώτισσες (και όχι μόνο)
για την ημέρα της γυναίκας
8-3-2019
Μαρία Χ. Μαραγκού, Ιατρός.

Κώστας – ο Λαγκαδινός χωρατατζής

Στα Λαγκάδια πριν από πολλά χρόνια ζούσε ο Κώστας Βόλαρης με την γυναίκα του την Κώσταινα. Ήταν άκληροι, είχαν πάρει για υιοθεσία ένα αγόρι που έχασαν σε ηλικία δέκα (10) περίπου ετών. Το σπίτι τους, διώροφο, ήταν πάνω από το Γυμνάσιο και στο δρόμο προς Βίγλα, Λεύκα και Αγιο Ευστάθιο. Εργαζόταν, περιστασιακά, ως υπάλληλος σε φαρμακείο (φαρμακοτρίφτης) συγγενούς του στο Βόλο. Τον περισσότερο χρόνο ως «γνήσιος κοσμοφωλιάρης» όπως σαρκαστικά αυτοχαρακτηριζόταν έμενε στα Λαγκάδια. Ήταν ένας ευφύεστατος, χωρατατζής, και ο λόγος του ακούοντως πειστικός έκανε εύκολα το μαύρο, άσπρο. Στη μνήμη των Λαγκαδινών έχει μείνει το παρακάτω περιστατικό. Ένα πρωινό κατεβαίνοντας στην Κεντρική πλατεία, αντί να κατευθυνθεί στο καφενείο στο καφενείο του Δασκαλάκη, όπου σύχναζε, κατευθύνθηκε προς το ιατρείο. Εκεί φανερά παραγμένο εμφανίστηκε στη μαία στην οποία είπε «Βάσω, βιάσου η γυναίκα μου η θεία Κώσταινα είναι στο σπίτι μόνο της και γεννάει, τρέξε, έχουν σπάσει τα νερά» και συνέχισε «όταν με το καλό τελειώσεις πτέρνα από το καφενείο για τα συχαρίκια». Η μαία άρπαξε το βαλπισάκι της με τα χριώδη, έφυγε. Σχεδόν τρέχοντας διέσχισε την πλατεία, ανέβηκε βιαστικά τα σκαλοπάτια, πέρασε μπροστά από την Παναγίτσα και λίγο πιο πάνω είχε το «κακό συναπάντημα με το γιατρό το Βαχλιώτη, που κατέβαινε από το σπίτι του στο Ιατρείο. Στην ερώτηση του γιατρού «Μωρή, αλαφιασμένη, για το πού το βαλες» το μόνο που πρόλαβε να ψελλίσει ήταν «βιάζομαι γιατί γεννά η θεία Κώσταινα, όπως μου είπε ο άντρας της». Αυτό δε γιατί η αντίδραση του γιατρού ήταν άκρως προσβλητική. «Χαζή ξέρεις πολλές εξηντάχρονες να γεννάνε, όπως έγινε με τη Σάρρα». Η μαία ντροπιασμένη, από το πάθημά της, επέστρεψε στο ιατρείο. Ο Κώστας, όταν είδε το γιατρό στο ιατρείο κατάλαβε τι είχε συμβεί και χαμογέλασε με νόημα στο γιατρό. Φεύγοντας ο Κώστας άφησε άξιους διαδόχους όπως προκύπτει από το παρακάτω περιστατικό. Πριν από λίγα χρόνια έξω από τον Αρτοζήνο (καφενείο) συναντήθηκαν δύο φίλοι, ο Χρήστος και ο Γιάννης, όπως συνέβαινε σε καθημερινή βάση. Ο Χρήστος εκείνο το πρωί ήταν κακόκεφος γιατί όπως είπε στο Γιάννη είχε δει στον ύπνο του ένα κακό όνειρο και φοβόταν μην πάθε τίποτα κακό. Σ' επίμονες ερωτήσεις του Γιάννη του είπε ότι στον ύπνο του είδε ότι έφαγε τριάντα αυγά, από τον οποίο έλαβε την απάντηση ότι δεν πρέπει να φοβάται, αρκεί τα αυγά να μην ήσαν χαλασμένα.

Ιωάννης Κ. Μπόρας

Ηλίας Θ. Λιατσόπουλος, ένας ταλαντούχος Σερβός

Ο Ηλίας Θ. Λιατσόπουλος γεννήθηκε το 1985 στο χωριό Σέρβου της ορεινής

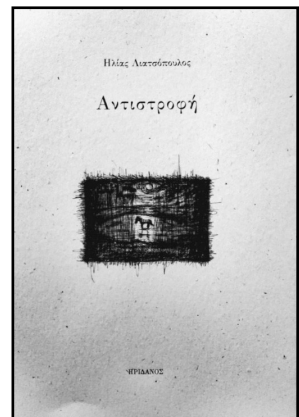
Γορτυνίας. Φοίτησε στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και εργάζεται ως πολιτικός μηχανικός στην Αθήνα. Από το 2004 φωτογραφίζει στα Βαλκάνια.

Παρακολούθησε φωτογραφικά σεμινάρια και μαθήματα στα εργαστήρια του Νίκου Δημολίτσα και στο εργαστήρι της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητή τον φωτογράφο Μανώλη Μπαμπούση. Μεταξύ 2011-14 σπούδασε με υποτροφία, ελληνική και αγγλοσαξονική ποίηση στο «Ίδρυμα Τάκης Σινόπουλος». Σπούδασε στη σχολή βαθυχόρδου του Ωδείου Αθηνών ως μαθητής του Τάσου Κάζαγλη. Το 2013 εισήχθη στο διατηρηματικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών και Τεχνολογίας» του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Έχει παρουσιάσει φωτογραφική δουλειά του σε εκθεσιακούς χώρους στην Αθήνα και τη Νέα Υόρκη.

Συμμετέχει στην παραγωγή ταινίας για τον ποιητή Νίκο Καρούζο, η οποία θα ολοκληρωθεί φέτος. (<http://nikoskarouzosproject.com/>).

Ομοίως, συμμετέχει και σε ένα ψηφιακό περιοδικό για τη φωτογραφία που λειτουργεί εδώ και 2 χρόνια. (<https://aldebaran.photo/>)

Πρόσφατα κυκλοφόρησε την πρώτη του ποιητική συλλογή, με τίτλο «**Αντιστροφή**».

Ένα από τα ποιήματά του, με τίτλο "για μιαν Ελένη"

για μιαν Ελένη

τη θλίψη εκσπενδόνισε από το πρόσωπο
η Ελένη των ποιητών
συνδράμει ολοσχερώς
τις νέες ανοιξίες
τα στήθη της ορύγματα στον κόσμο
παύση/ επιστροφή
τα στήθη της ορύγματα στο χρόνο

Μα τι ευφορία απώτερη
η έλλειψη
που αγνοφύγγει μαύρο.

Η ομορφιά σκοτώνει έλεγες
το ποίημα σαν δεν γράφεται θα αξιώνει λήθη
φαρμάκι ο κόσμος
κι ο ουρανός τόσο μακριά
την Παρασκευή εκείνη
πρώτη του Πενταφά
με τη μορφή του απείρου στο πρόσωπο
με τη λέξη αίνως στα χείλη
να ρωτά
για το αίμα στα μάτια
τα άνθη στο στόμα

Εγώ της λέει αστόχησα
κι έλεγα μισισιτί μου
μα από χάρισμα ποιητής
τραγουδού στη φύση
τις εμπειρίες ολόκληρης της γενιάς μου/
για ένα πουκάμισο ανοιχτό
για μια φριχτή στην όψη Ελένη.

Ευχόμαστε το βιβλίο του να είναι καλοτάξιδο και πολλές ακόμη επιτυχίες στον Ηλία.

(ΘΓΤ)

Είσοδος του μεγάλου μασκαρο-Καρνάβαλου

Περιούσιε λαέ μου, που προς χάριν μου
βροντάς,
θεονήσιτος χορευείς, θεονήσιτος
γλεντάς.

Δείχνεις πάλι τόσο κέφι...
πού στο διάβολο το βρίσκεις!...
ο λιμός σε καλοτρέφει
κι έχεις μάγουλα παιδίσκη.

Περιούσιε λαέ μου, την κακή μου, την
κακή σου...
κάθε τόσο σαμπουνάς
πως λιμώττεις και πεινάς,
κι όμως δίνεις για τα γλέντια
και το τρύπιο το βρακί σου.

Περιούσιε λαέ μου, λες πως πάσχεις
ολοένα,
κι όμως χάνεσαι για μένα,
κι ενώ σκουίζεις κουρελής,
με γενναίας προσφοράς
και μ' εράνους δαψιλείς
βγαίνεις πρώτος μασκαράς.

Ω λαέ των κωφαλάλων,
που συχνά παραπονείσαι,
μόνο για των Καρναβάλλων
τους θριάμβους συγρινείσαι.

Ξεφωνίζεις πως σε ρεούν, πως των φόρων
σ' έχουν σιλλάβω,
μα πού βρίσκεις τους παράδες
για να κάνεις μασκαράδες
δεν μπορώ να καταλάβω.

Γ. Σουρής

Σχολιασμός δημοσιευθέντος άρθρου

Στο προηγούμενο φύλλο του ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ δημοσιεύθηκε άρθρο του κ **Παναγιώτη Νόιφελτ** με τίτλο

«**Πολιτιστική Οικονομία: Η Αχιλλεϊος πτέρνα των κοινωνιών**»

Εκτός από Πολιτική οικονομία γενικά, Δημοσία οικονομία, οικονομία υγείας, οικονομία του χώρου, Logistics κλπ, δεν είχα σκεφθεί ότι ένα κεφάλαιο που ασχολείται με πνευματικά αγαθά, όπως είναι ο πολιτισμός, εμπίπτει στην οικονομία γενικότερα, όπως πολύ αναλυτικά και εύστοχα το πραγματεύεται ο φίλος μας ο Παναγιώτης, με τον τίτλο "Πολιτιστική οικονομία".

Με την ανάλυσή του ο Παναγιώτης μας φέρνει στο νου το των Στωικών φιλοσόφων "Ουδέν κακόν αμιγές καλού". Η φτώχεια δεν φέρνει μόνο γκρίνια που λέει η λαϊκή ρήση, αλλά και από την άλλη όψη, γεννάει και πολιτισμό.

Θοδωρής Γ. Τρουπής.

Λιατσόπουλος Θ. Ηλίας

πολιτικός μηχανικός Ε.Μ.Π.

210 2382101 | 693 7021777

liatsopoulos@gmail.com

παπάγου 82, καματερό, Αθήνα

Όταν το Εθνικό Αστεροσκοπείο «έλεγε» την ώρα Ελλάδος-Η μεταλλική σφαίρα & οι καμπάνες

Αναδημοσίευση από την ιστοσελίδα iefimerida.gr

Όταν ιδρύθηκε το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, το 1842 με χορηγία του Γεωργίου Σίνα, ένας από τους βασικούς σκοπούς της λειτουργίας του ήταν ο υπολογισμός και η ανακάλυψη της ώρας των Αθηνών και κατ' επέκταση της επίσημης ώρας Ελλάδος.

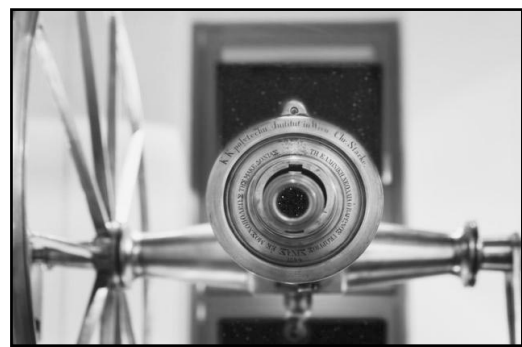
Ο υπολογισμός βασιζόταν σε αστρονομικές μεθόδους. Με ένα τηλεσκόπιο, το οποίο κινούνταν πάνω στο μεσημβρινό επίπεδο, προσδιορίζονταν η ώρα της μεσουράνησης συγκεκριμένων αστερών από τον τοπικό μεσημβρινό. Η παρατήρηση αυτή οδηγούσε στον προσδιορισμό της ώρας του συγκεκριμένου τόπου, εξηγή η αστροφυσικός Φιόρη -Αναστασία Μεταλληνού στο ΑΠΕ.

Το πρώτο μεσημβρινό τηλεσκόπιο του Αστεροσκοπείου (Starke) κατασκευάστηκε στη Βιέννη το 1844. Τοποθετήθηκε στο κτίριο Σίνα και χρησιμοποιήθηκε για τον πρώτο προσδιορισμό των γεωγραφικών συντεταγμένων του αστεροσκοπείου και για τον προσδιορισμό της ώρας των Αθηνών. Η στέγη πάνω από το τηλεσκόπιο άνοιγε με τέτοιο τρόπο, ώστε να παρατηρούνται οι αστέρες κατά την διάβασή τους από τον μεσημβρινό.

• Η μεταλλική σφαίρα και οι καμπάνες

«Ο παρατηρητής, που βρίσκονταν στον χώρο κάθε βράδυ, παρατηρούσε συγκεκριμένους αστέρες και με βάση την ώρα της μεσουράνησης

τους, έλεγε την ένδειξη ενός εκκρεμούς ακριβείας που υπήρχε δίπλα από το τηλεσκόπιο. Όταν υπήρχαν

Το μεσημβρινό τηλεσκόπιο Starke. Χρησιμοποιήθηκε για τη μέτρηση του χρόνου από το Αστεροσκοπείο από το 1846 έως το 1900. (Φωτο: Κων/νος Γεωργιάδης)

αποκλίσεις από τον χρόνο που τα αστέρια με την κίνησή τους υποδείκνυαν, διόρθωνε το ρολόι. Έτσι το εκκρεμές έδινε το σωστό χρόνο. Κάθε μεσημέρι στις 12:00 μεταλλική σφαίρα που στηρίζονταν σε ιστό, πάνω από το ύψος του θόλου του αστεροσκοπείου, έπεφτε, γινόταν ορατή από την Μητρόπολη των Αθηνών και χτυπούσαν οι καμπάνες. Η πτώση της σφαίρας σηματοδοτούσε την ώρα της πρωτεύουσας. Το τηλεσκόπιο Starke χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό της ώρας έως το 1900», εξηγή η κ. Μεταλληνού στο ΑΠΕ.

Η μέτρηση του χρόνου συνεχίστηκε από μεταγενέστερο όργανο,

τον μεσημβρινό κύκλο «Ανδρέα Συγγρού». Το τηλεσκόπιο αυτό ήταν δωρεά του Α. Συγγρού, κατασκευασμένο το 1896 από τον Γάλλο κατασκευαστή τηλεσκοπίων P. Gautier. Το κτίριο στο οποίο στεγάζεται μέχρι σήμερα, ανατολικά του λόφου των Νυμφών, αποτελεί έργο του αρχιτέκτονα Έρνστ Τσίλλερ.

Εκείνη την περίοδο διευθυντής του Αστεροσκοπείου διατελούσε ο καθηγητής Δημή-

τριος Αιγινήτης, ο οποίος διητέλεσε δύο φορές υπουργός Παιδείας και υπήρξε ο ιδρυτής της Ακαδημίας Αθηνών. Η ένταξη της χώρας μας στο παγκόσμιο χρονομετρικό σύστημα των ωριαίων ατράκτων είναι αποτέλεσμα δικής του επιμονής. Μέχρι τότε στην Ελλάδα ίσχυε ως επίσημος χρόνος, ο μέσος χρόνος της Αθήνας. Όμως, με τη σιδηροδρομική ένωση της χώρας μας με την υπόλοιπη Ευρώπη προέκυπτε άμεση ανάγκη ενοποίησης του συστήματος χρόνου της χώρας με εκείνο της υπόλοιπης Ευρώπης.

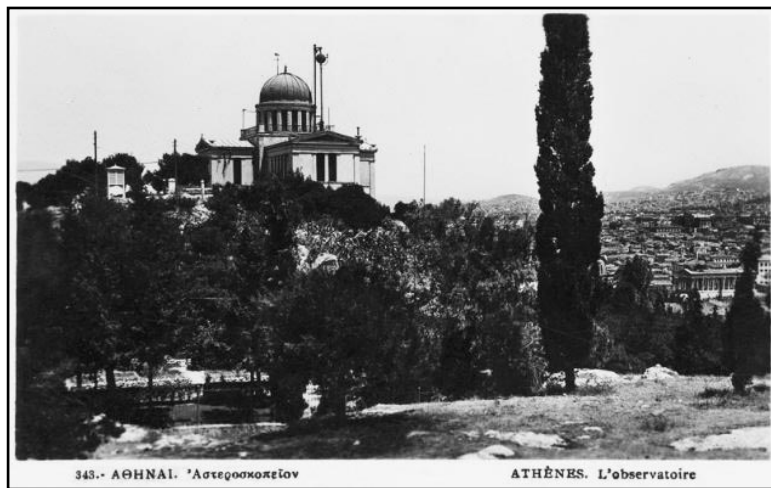
Με τις έντονες προσπάθειες του Δ. Αιγινήτη η ελληνική κυβέρνηση

πείστηκε να εφαρμόσει το νέο σύστημα από τον Ιούλιο του 1916. Ο ίδιος εισήγαγε επίσης την χρήση του Γρηγοριανού ημερολογίου στην χώρα μας το 1923, το οποίο και αντικατέστησε το Ιουλιανό. Οργάνωσε στο Αστεροσκοπείο την υπηρεσία ρύθμισης των χρονομέτρων, που έδινε τον ακριβή χρόνο στον πολεμικό και τον εμπορικό στόλο της Ελλάδας, απαραίτητη πληροφορία για την εύρεση του στίγματος των πλοίων.

Έτσι, η ώρα υπολογιζόταν στο Αστεροσκοπείο, ανακοινώνονταν με την πτώση της σφαίρας και τον χτύπο από τις καμπάνες της μητρόπολης και μεταδίδονταν τηλεγραφικά προς άλλα κρατικά ιδρύματα. Η υπηρεσία του προσδιορισμού της ώρας Ελλάδος με την αστρονομική μέθοδο σταμάτησε το 1964. Σήμερα ο χρόνος καθορίζεται παγκοσμίως από τα ατομικά ρολόγια.

Τα ιστορικά τηλεσκόπια και τα εκκρεμή που χρησιμοποιήθηκαν για την Υπηρεσία Χρόνου από το Αστεροσκοπείο εκτίθενται σήμερα στους χώρους του Κέντρου Επισκεπτών του Αστεροσκοπείου στο Θησείο. Μπορεί να τα δει το κοινό κατά τη διάρκεια των ανοιχτών βραδιών, που πραγματοποιούνται όλο το χρόνο, κάθε Τετάρτη, Παρασκευή και Σάββατο.

Τις φωτογραφίες παραχώρησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η Φιόρη Αναστασία Μεταλληνού

Το κτίριο Σίνα και η σφαίρα του χρόνου σε κάρτα εποχής.

Έβλεπα τα δεντράκια και σκεφτόμουν πως αυτά είναι η πιο σπουδαία περιουσία, που τα φύτεψαν και τα μεγάλωσαν με αγάπη οι γονείς. Γιατί τίποτα δε γίνεται χωρίς την αγάπη. Όλα από το δεντράκι και το λουλουδάκι που φυτεύεις, μέχρι την πνευματική καλλιέργεια κι ό,τι λέμε αληθινό πολιτισμό, ανασταίνονται και ζουν με την αγάπη. Οι κακόμοιροι οι γονείς φρόντιζαν για όλα. Να μη λείπει τίποτα από τα παιδιά τους. Να 'μαστε εμείς κατοχυρωμένοι. Κι είδαμε πού τα καταντήσαμε όλα. Τα παρατήσαμε, τα εγκαταλείψαμε, ρημάξανε, πεθάνανε. Τοπία Αποκάλυψης.

Όμως, πιστεύω ότι δεν υπάρχει πιο ιερό, πιο μεγαλοπρεπές από τα καρποφόρα δέντρα. Πιο άγιο. Και πού να βρω την κατάλληλη λέξη; Έτσι τα δέντρα, τα φυτά, τα αποκαλώ φυσικούς κήρυκες του θείου λόγου. Γιατί μου φαίνεται αντιδρούν το λόγο του Θεού.

Φυτρώνει το δεντράκι, ό,τι δεντράκι (λεμονιά, πορτοκαλιά, μηλιά, αχλαδιά, συκιά, το κλήμα, η ελιά...) και δίνει απλόχερα. Μόνο δίνει. Ούτε απαγορεύει, ούτε περιορίζει, ούτε θυμώνει, ούτε εγωισμούς ή οργή και νεύρα, ούτε τίποτα απ' όσα έχουν οι άνθρωποι και μερικά ζώα. Μήτε κακία σου κρατά αν το εγκαταλείψεις, το κακομεταχειριστείς, του κόψεις τους καρπούς, τα σύκα, τα σταφύλια, τα ροδάκινα, ακόμα και το ίδιο.

Κι όλα αυτά να βγαίνουν απ' το χόμα. Για φαντάσου! Κι είναι τούτο κυριολεκτικά ακατανόητο. Κι απ' το ίδιο χόμα το ένα γλυκό, τ' άλλο πικρό ή ξυνό, το ένα κόκκινο, τ' άλλο πράσινο, το πιο πέρα να ευωδιάζει. Του ενός το χυμό να τον πίνεις με το ποτήρι, τ' άλλου ο χυμός να είναι λάδι. Γιατί το λάδι ο χυμός της ελιάς είναι.

Χάιδενα σήμερα μίαν ελίτσα μόλις τριών χρόνων γεμάτη ελιές. Έγραψα "μόλις" γιατί τί είναι τρία χρόνια μπροστά στα χίλια και δυο χιλιάδες που μπορεί να ζήσει η ελιά, αν δεν την κόψει ή την κάψει ο άνθρωπος;

Κόρη μου, της έλεγα – ναι κουβεντιά-

Ανθρώπινη βαρβαρότητα

ΑΘ. Π. ΣΤΡΙΚΟΣ

ζω με τα δέντρα – πώς μεγάλωσες τόσο γρήγορα και γέμισες καρπό;

Και δίπλα της άλλα δέντρα. Μια συκιά, μια βερυκοκίτσα, μια ροδιά. Απ' όλα τα φαινόμενα της φύσης πιο πολύ με συγκινούν τα δεντράκια που τα βλέπω, το είπα ήδη, φυσικούς κήρυκες του θείου λόγου. Και κυρίως αυτά που κάνουν καρπούς για ανθρώπους, ζώα, πετούμενα. Μεγάλους ή μικρούς δεν έχει σημασία καιτοι ορισμένοι καρποί πολύ με εντυπωσιάζουν, όπως τα πορτοκάλια το χειμώνα, δηλ. τα χρυσά μήλα των εσπεριδών, τα λεμόνια, τα γκρέιπ φρουτ, τα μήλα, οι λωτοί... κι άλλα πολλά που κάνουν τα μονοετή φυτά. Να:

Οι ώριμες ντομάτες ανθοδέσμες κόκκινες.

Τα φασολάκια σκουλαρίκια σ' αυτιά πράσινα.

Οι μελιτζάνες, οι πιπεριές, οι κολοκυθιές με τα μωρά της φυλής τους αγαλιά.

Οι μπάμπες μ' ορθά τα γιαταγάνια.

Και κάπου-κάπου μεσ' σ' ανάριο καλαμπόκι

Ένα καρπούζι στιβαρό, ένα πεπόνι ζωναράτο...

καθώς λέει ο ποιητής Φ. Βαρέλης. Κι όλα πια γίνονται φορείς συναισθημάτων.

Κι αναρωτιέσαι: Όλ' αυτά ποιός τα κανόνισε; Για να δώσει την απάντηση ο απλός λαός: Ο Θεός! Υπάρχει Θεός! Και για ποιόν τα 'κανε; Για τον άνθρωπο; Για να ζει ο άνθρωπος; Για ποιόν γίνονται αυτοί οι φαγώσιμοι καρποί απ' τα δέντρα που τους προσφέρουν τόσο πλουσιοπάροχα, χωρίς όπως είπαμε, να διαμαρτύρονται όταν τους παίρνουμε;

Και μετά, ο άνθρωπος επεκτάθηκε πέρα απ' τα φυτά. Πήγε και στα ζώα. Άρχισε να τα σκοτώνει. Να τα εκμεταλλεύεται παίρνοντας το γάλα τους, το μαλλί τους, τη δύναμή τους, το δέρμα τους και τελικά να τα σφάζει για να φάει και τα ίδια. Παράξενα πράγματα. Ανακατεμένο το καλό

με το κακό στο μυαλό του ανθρώπου.

Και ο άνθρωπος από φυτοφάγος έγινε σαρκοφάγος. Δεν του φτάνανε τα φρούτα, οι καρποί, τα βλαστάρια, οι ρίζες, οι κόνδυλοι. Άρχισε να σκοτώνει τα ζώα. Έγινε αρπακτικό, μάλιστα το χειρότερο απ' όλα τα αρπακτικά. Και πήγε και πιο πέρα. Πολύ πέρα. Καλλιέργει κι άλλα ζώα για να τα φάει. Εκατομμύρια κοτόπουλα εκτρέφονται και σφάζονται κάθε μέρα για να τα φάει ο άνθρωπος. Κι απ' τη στιγμή που βγαίνουν απ' τ' αυγό δεν αλλάζουν τόπο. Πάντα στην ίδια θέση για να παχύνουν όσο πιο σύντομα όσο πιο πολύ με το λιγότερο κόστος για να τα φάει ο άνθρωπος.

Ή τα γουρουνάκια μέσα στα κλουβιά σε μισό τετραγωνικό τόπο. Εκεί τρώνε, εκεί αποπατούν κι αδύνατο να κάνουν έστω μια στροφή γύρω απ' το σώμα τους. Δεν βολεύει το κλουβί ιδίως όταν κάπως μεγαλώσουν. Και από μικρά τους βγάζουν λέει τα δόντια –ναι, έχουν ιατρική παρακολούθηση μ' όλους τους κανόνες της επιστήμης – γιατί δεν τα χρειάζονται, αφού οι τροφές που τρώνε είναι αλεσμένες και υδαρείς, και για να μην δαγκώνουν τα σύρματα στα κλουβιά και τα κόβουν ματώνοντας, διότι έτσι υπάρχει χασούρα.

Τά 'βλεπα προχθές που κοίταζαν όλα μαζί τα κακόμοιρα με 'κείνα τα ματάκια τους σαν του ανθρώπου και λυπήθηκα όχι για την κατάντια και τη σκλαβιά τους και τη μοίρα τους, αλλά για την ανθρώπινη κατάντια. Κι όλα τούτα για τη μεγάλη θυσία.

Και σφάζουμε. Κι επιλέγουμε. Εκείνο το κομμάτι. Το ψαρονέφρι, τη μπριζόλα, το μούτι, το καρέ. Αυτό κάνει για κείνο το φαί, εκείνο για το άλλο. Και να μην έχει κόκκαλο, λίπος ή δέρμα. Και να 'ναι όσο πιο μικρό το σφαγμένο ζώο...

Είμαστε φρικτοί. Εμείς όλοι οι κατ'

επίφασιν φυσιολάτρες, Έλληνες κι Ευρωπαίοι, θιασώτες των ευρωπαϊκών ιδεών, τρομάρα μας. Το χειρότερο θηρίο ο άνθρωπος, δεν υπάρχει αμφιβολία. Το είπε άλλωστε τόσο ωραία και μ' ένα στίχο – αλήθεια πώς μπόρεσε; - ο Σοφοκλής: *Πολλά τα δεινά κούδέν ανθρώπου δεινότερον πέλει.*

Πολλά τα θεριά χειρότερο θερίο όμως απ' τον άνθρωπο κανένα. Το χειρότερο, το πιο ύπουλο, το πιο πονηρό, το πιο κακό. Και ζώα και φυτά τα κάναμε υβρίδια, μικρές ύβρεις δηλαδή, τα κλωνοποιήσαμε, τα μπασταρδέψαμε και φέραμε όλα τα κακά του κόσμου. Και τα δέντρα, αν δεν εξαφανίζουμε ολόκληρα δάση για να τα εκμεταλλευτούμε, τους βάζουμε φωτιά και τα καίμε από μανία να χτίσουμε βίλες εκεί οι νεόπλουτοι, ακόμα κι απ' την τρέλα μας για κάψιμο. Και να λες και να μην τα σώνεις. Έτσι κατακάψαμε τον Κάλαμο, τη Ζάκυνθο, τα Κύθηρα, το Καπανδρίτι, τα... την... το... σήμερα και χτες και προχθές άλλα. Κι αν πρέπει κάποιον ή κάτι να φοβόμαστε για όλα τούτα, αυτός δεν είναι σίγουρα ο Θεός αλλά ο άνθρωπος. Και πιο πολύ τον εαυτό μας ο καθένας.

Και τουλάχιστον να το ήξερε, να το παραδεχόταν αυτό ο άνθρωπος, θα ήταν πολύ σημαντικό. Θα τον έκανε τουλάχιστον να ντρέπεται, να είναι ταπεινός, να ζητά συχώρεση για τον εαυτό του. Να ήξερε ότι είναι κακός. Μόνον αυτό να παραδεχόταν και να προσπαθούσε να κάνει το μικρότερο κακό, το "το νοήμον ζώον άνθρωπος".

Όμως αλλοίμονο. Έχει την έπαρση, την αλαζονεία, τον εγωισμό, την υπεροψία, τη μεγάλη ιδέα ότι αυτός είναι και τίποτ' άλλο. Ο δυνατός, ο μοναδικός ζει στη δίνη του τρελού νου του. Κι είναι αυτή η έπαρση του ανθρώπου που με σκοτώνει εμένα. Μ' ενοχλεί, μ' εξοργίζει. Αλλωστε η λέξη ενοχλώ (όχληση) δεν έχει κακή σημασία.

Το δε αόρητον ανδραποδώδες, έλεγε ο Αριστοτέλης. Δηλαδή το να μην οργίζεσαι είναι χαρακτηριστικό των δούλων. Και ο ελεύθερος άνθρωπος κάποτε πρέπει να οργίζεται. Αλλως έχουμε ηθική κρίση.

Ελευθέρια Ιωαννίνων. Τρισάγιο στο λόφο Δουρούτη

Σε όλους τους Εθνικούς πολέμους το χωριό μας θρήνησε ήρωες που έδωσαν τη ζωή τους στα πεδία των μαχών για την ελευθερία της πατρίδας μας.

Στους Βαλκανικούς πολέμους 1912 – 1913, έπεσαν ηρωικά οι:

Σχίζας Γεώργιος του Αθανασίου, Σχίζας Μιχαήλ του Κωνσταντίνου, Δημόπουλος Χρήστος του Νικολάου, Γκούτης Ιωάννης του Βασιλείου, Λιατσόπουλος Νικόλαος του Ηλία, Βέργος Ηλίας του Δημητρίου

Ο δεύτερος εξ αυτών, ο στρατιώτης **Σχίζας Μιχαήλ του Κων/νου**, έπεσε μαχόμενος στις 20 Φεβρουαρίου 1913 στο λόφο **ΔΟΥΡΟΥΤΗ**, 3 μέρες πριν την απελευθέρωση της πόλης των Ιωαννίνων, από τους Τούρκους κατακτητές, μαζί με άλλους 5 στρατιώτες από Πελοπόννησο και Κρήτη..

Κάθε χρόνο στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων για το «**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**» της πόλης, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων τελεί στο χώρο της θυσίας, όπου υπάρχει και μνημείο, τρισάγιο στη μνήμη των «**Έξι παλικαριών**» όπως έχει καταγραφεί στη συλλογική μνήμη των Ιωαννινών.

Αναλυτικό είναι το ρεπορτάζ που ακολουθεί του Δασκάλου και ιστοριοδίφη **Γιώργου Σιομπότη**, τον οποίο θερμά ευχαριστούμε. Επίσης ευχαριστούμε τον κοντοχωριανό μας από τον **Παλούμπα** καθηγητή Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων που εκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας κ. **Παναγιώτη Ηλιόπουλο**, τον κ. **Πάνο Πλιώτα** απόστρατο αξιωματικό από το χωριό **Σταυροδρόμι Γορτυνίας** που κατέθεσε στεφάνι εκ μέρους των Αρκάδων Ηπείρου, και μαζί με το φίλο και αναγνώστη της ιστοσελίδας μας κ. **Θεολόγο Καπετανίδη**, μας έστειλαν το πλούσιο υλικό που δημοσιεύουμε.

Επί τη επετείο της απελευθέρωσης των Γιαννίνων

Τιμήθηκαν και φέτος

Τα «έξι παλικάρια» της Δουρούτης Του Γιώργου Σιομπότη, Δασκάλου – ιστοριοδίφη.

Παρουσία εκπροσώπων των πολιτικών και Στρατιωτικών αρχών, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, μέσα στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων για τα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ της πόλης των Γιαννίνων από τον Τουρκικό ζυγό, και προς τιμήν όλων εκείνων που αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν, επωνύ-

μων και ανωνύμων, για την απελευθέρωση της πόλης, σήμερα 20 Φεβρουαρίου, τελέστηκε μια σεμνή επιμνημόσυνη δέηση για «Τα έξι παλικάρια» της Δουρούτης, τα οποία άφησαν την τελευταία πνοή τους λίγο πριν χαράξει η ΛΕΥΤΕΡΙΑ στα Γιάννινα και λίγο πριν στηθεί η γαλανόλευκη στον πύργο του Κάστρου.

Κεντρικός ομιλητής ο κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος, Πανεπιστημιακός, μέλος ΕΔΙΠ του Τομέα Φιλοσοφίας (Τμήμα ΦΠ) του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο οποίος μεταξύ άλλων, ανέφερε :

«Εδώ και χρόνια αποτίεται φόρος τιμής προσκάρτα σ' αυτόν τον απείριστο τάφο των «**Έξι παλικαριών**».

Των παλικαριών της Δουρούτης που ξεκίνησαν από την Κρήτη, την Αρκαδία και τη Μεσσηνία και ήρθαν να πολεμήσουν στην Ήπειρο, με σκοπό να την απελευθερώσουν. Τα ονόματά τους Αθανασόπουλος Ιωάννης (Μεσσηνία) Κεφάλας Αντώνιος (Μεγαλόπολη Αρκαδίας) Κρατημένος Ρήγας (Λαγκάδια Αρκαδίας) Σχίζας Μιχαήλ (Σέρβου Αρκαδίας), Πασιαδάκης Γεώργιος (Κρήτη), Τσικαλουδάκης Εμμανουήλ (Κρήτη). Έπεσαν στη μάχη σαν σήμερα στις 20 Φεβρουαρίου 1913. Όλοι τους ήταν εθελοντές του 3ου Λόχου του 11ου Συντάγματος Πεζικού.

Με το νεανικό τους ενθουσιασμό, την αγάπη για την Ελλάδα, τη σωματική και ψυχική τους δύναμη πάλεψαν με τον Τούρκο κατακτητή.

Αφήνοντας πίσω οικογένεια και ανθρώπους που αγαπούσαν, όλοι οι ήρωες που προκρίνουν τους ανώτερους σκοπούς ώστε να πλεονεκτούν έναντι των κατωτέρων, αλλά και έναντι του συναισθήματος και της θαλπωρής της εστίας. Και οι έξι δέχθηκαν τα τελευταία ίσως πυρά που έριξαν οι αποχωρούντες από τα οχυρά Τούρκοι καθώς με τις μεθοδευμένες κινήσεις του ο Ελληνικός Στρατός εξουδετέρωνε μία – μία τις θέσεις του εχθρού και βιάδιζε ακάθεκτος, ύστερα από το Μπιζάνι, την Καστρίτσα, την Μανωλιάσα, προς τη σκλαβωμένη επί 483 χρόνια Ηπειρωτική πρωτεύουσα.

Τούτο που έχει σημασία να παρατηρήσουμε εορτάζοντας τη φετινή επέτειο είναι μία καθόλα απλή παράμετρος, απαντητική στον πυρήνα του ερωτήματος γιατί οι νέοι αυτοί εθελοντές του στρατού, ήρθαν εδώ να δώσουν το σύνθημα της επανάστασης των Ελλήνων κατά των Τούρκων στη νότια Ελλάδα, 90 περίπου χρόνια πριν απελευθερωθούν τα Ιωάννινα, είναι σύνθημα κατεξοχήν διαλεκτικό : « **ελευθερία ή θάνατος**». Είναι

το αίτημα που ακολουθεί ολόκληρη την Ελληνική ιστορία διακρίνοντας τον κόσμο σε δύο διόλου σύνθετα μέρη: στη ζωή και στο θάνατο, στην απόλυτη φωτεινότητα, και την απόλυτη σκοτεινότητα. Στην ελευθερία ή στην ανελευθερία.

Μόνο η ψυχή του Έλληνα, από την αρχή της ιστορίας του, από τις μάχες στο πεδίο του Μαραθώνα, αλλά και από την Αττική τραγωδία μπορεί να αποτιμήσει σε βάθος τούτη την τόσο περισκεμμένη όσο και ουσιώδη επίκληση. Επιλέγοντας τον θάνατο ως δεύτερη λύση, ως τη μόνη εναπομένουσα εναλλακτική, σημαίνει ότι η σκλαβιά είναι σκοτεινότερη, περισσότερο δυσοίωνα και ζοφερή, ανυπόφορη, καταδικαστική στην πλήρη ανυπαρξία του ατόμου και του Γένους. Έτσι και εδώ.

Η ελευθερία την οποία διεκδίκησαν μαχόμενοι οι Έλληνες, η ελευθερία υπέρ της οποίας έπεσαν τα **έξι παλικάρια της Δουρούτης**,

δεν απετέλεσε μια οποιαδήποτε μορφή ελευθερίας. Επρόκειτο για Εθνική ελευθερία εκείνων που μοιράζοντας κοινά γνωρίσματα, η απώλεια των οποίων επιφέρει διατάραξη, αλλοίωση, όχι μόνο της συλλογικής αλλά και της ατομικής ταυτότητάς τους.

Ο θάνατος δεν είναι άλλο παρά το αντίδοτο στο ενδεχόμενο μιας ζωής ανελευθερίας.

Γ' αυτούς που πολέμησαν εδώ, γι αυτούς που έπεσαν στο συγκεκριμένο σημείο, μόνο υπ' αυτούς τους όρους, ο θάνατος και η ελευθερία δεν αποβαίνουν ακατανόητα γεγονότα. Τη στιγμή που εδώ στη Δουρούτη, έπεσαν αυτοί οι έξι άνδρες στη μάχη, εκείνη τη στιγμή, μέσω της επιλογής τους, γεννήθηκαν ξανά, αιώνιοι αυτοί τη φορά.

Η θυσία των έξι παλικαριών της Δουρούτης, ας γίνει παράδειγμα για μας τους νεώτερους. **ΑΘΑΝΑΤΟΙ**.

Θ. Γ. Τρουπής

Δείτε βίντεο του καναλιού ΗΠΕΙΡΟΣ_TV.1

Σερβαίκα απίστευτα και όμως αληθινά!

Η φιδοφαγωμένη

Ήταν την δεκαετία του 1950, που αγροτικός γιατρός στο χωριό μας ήταν ο Καρνέζης, ένα ευγενικό και εξυπηρετικό γιατρό, που τον αγάπησαν οι πατριώτες.

Μια μέρα δάγκωσε μια κοπέλα ένα φίδι, σε ένα χωράφι έξω από το χωριό. Τρομερό γεγονός, γιατί δεν μπορούσε κανείς να γνωρίζει αν το φίδι ήταν δηλητηριώδες και επί πλέον δεν υπήρχαν τα μέσα στο χωριό, για πολλά πράγματα, ούτε δυνατότητα εύκολης μετακίνησης.

Κλαίγοντας και τρέχοντας η μάνα με την κόρη φεύγουν από το κάτω μέρος του χωριού (νοτιανατολικά), και πάνε στο αγροτικό ιατρείο, το οποίο βρισκόταν εκεί που βρίσκεται και σήμερα, δηλαδή κάτω από την πλατεία του Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου. Αφού εξιστόρησε η μάνα τα καθέκαστα στο γιατρό και απάντησε στις ερωτήσεις του, έβαλε τα χέρια της στο πρόσωπο και κακοπαθότανε χαμιλόφωνα της (κακοπόπαθα η ...μαουρούλα).

Ο γιατρός έβαλε στα γρήγορα να αποστειρώσει μια γυάλινη σύριγγα (δεν υπήρχαν τότε πλαστικές σύριγγες μιας χρήσεως) για να κάνει μια ένεση (ορό;) στη «φιδοφαγωμένη». Κάποια στιγμή, και ενώ «έβγαζε» η σύριγγα στο «κατσαρόλι», ρωτάει τη μάνα.

Πόσο χρονών είναι το κορίτσι;

Η μάνα κόμπασε προς στιγμή, έριξε μια εξερευνητική ματιά στο γιατρό, και μετά απαντάει κάπως διστακτικά και αργά, σχεδόν συλλαβιστικά.

-Δεν θυμάμαι καλά γιατρέ. Καν είκοσι δύο, καν είκοσι τρία.

Ο γιατρός παραξενεύτηκε με την απάντηση, γιατί το κορίτσι δεν φαινόταν και τόσο μικρό. Το πιασε όμως το ...υπονοούμενο

-Για θυμήσου καλά, της λέει, γιατί πρέπει να ξέρω, πόσο φάρμακο να ρίξω στην ένεση, μην της κάνουμε κακό.

Η μάνα «συνειδητοποίησε» την κατάσταση, πετιέται επάνω και λέει δυνατά.

-Τριάντα δυο, γιατρέ μου, τριάντα δύο, τώρα το θυμήθηκα...

Ο γιατρός δεν απάντησε και συνέχισε να φτιάχνει την ένεση.

Βλέποντας η μάνα πως δεν απάντησε ο γιατρός, τον πλησιάζει και του φωνάζει ξανά.

-Τριάντα δύο είπα γιατρέ, το άκουσες;

-Ναι, απάντησε ο γιατρός, με νόημα... αλλά γιατί φωνάζεις;

-Νάξερεις, γιατρέ μου, πως τόχω εγώ αυτό το κορίτσι...

(...Είπαμε να κρύβουμε κανα χρόνο, όχι όμως και μια δεκαετία και μάλιστα στο γιατρό!).

Γιώργος Δ. Βέργος

Ο κ. Πάνος Πλιώτας καταθέτει στεφάνι

Αγχιβασίην

Από την ποιητική συλλογή "Το προσοπίο του χρόνου" κοινωνία (δε) κάτω, Αθήνα 2010

Είναι κοντά κι είναι μακριά
Τ' αγγίζω, αλλά μου φεύγει
Το βλέπω, το ακούω κι ύστερα από μια στιγμή
Εξαφανίζεται
Ξέρω ότι υπάρχει ξέρω γιατί υπάρχει
Ξέρω ότι υπάρχει μέσ' από το βλέμμα μου
Μέσ' απ' το νου μου, από το άγγιγμά μου
Δύσκολο να κρυφτεί
Κάτω απ' τον εκτυφλωτικό ήλιο του μεσημεριού
Και όμως
Κανένας άλλος δεν το βλέπει
Πρέπει να αποδειξώ πως υπάρχει
Ώστε να γίνω πιστευτός, να μη με κυνηγάνε
Με τις πετριές τ' αλάνια στον περίπατο
Τσως είναι για τον καθένα μας το ίδιο, αν και διάφορο
Μα όλοι δυσπιστούμε όταν κάπως φανερώνεται.

Β.Γ. Μαργακός

*πρόκειται για μία λέξη-ρητό, εμπνεύσεως του αρχαίου φιλοσόφου Ηράκλειτου, το οποίο, αναλύει πιο επαρκώς από τον καθένα ο Διογένης Λαέρτιος, στους Βίους Φιλοσόφων, δίνοντας το νόημα αυτής της λέξης. Αγχιβασίην σημαίνει: "Η εγρήγορση του όντος από τη Λήθη προς τον Συμπαντικό Λόγο εξ ου αντλεί ενέργεια".

198η επέτειος κήρυξης της επανάστασης στην Ηραία

Το ρεπορτάζ και video είναι του συγχωριανού μας Νίκου Αριστείδη Τρουπή.

Εκδήλωση στον Παλούμπα Γορτυνίας για την επέτειο της επανάστασης 20 Μαρτίου 1821 υπό τον στρατηγό Δημητράκη Πλαπούτα. Παρέστησαν τέσσερα πολιτιστικά σωματεία από την Καλαμάτα, με γενική ευθύνη του Νίκου Κισκήρα πρόεδρου της λαογραφικής ένωσης Μεσσηνίας. Χόρευσε, ο πολιτιστικός σύλλογος ΑΡΓΩ ενώ ο σύλλογος ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΟΝΕΣ, παρουσίασαν αυθεντικά όπλα της επανάστασης. Της δοξολογίας χοροστάτησε ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας.

<https://youtu.be/o9ocddjLlpo?t=5>

Τα τσαρούχια

Μεγάλη βδομάδα!...
 Όλοι, μικροί, μεγάλοι, νέοι, γέροι, παιδιά, γοργά πηγαίνουν στην εκκλησιά, μόλις ακούσουν τον ήχο της καμπάνας να τους καλεί να έρθουν για τις ολονυχτίες.
 Πηγαίνουν πρόθυμοι να προσευχηθούν, να παρακολουθήσουν με κατανύξη την ακολουθία των Αγίων Θείων Παθών.
 Πηγαίνει και ο Αντώνης φρεσκοπλυμένος, κουμανταρισμένος στην εκκλησιά φορώντας τα καινούργια του τσαρούχια.
 Φτάνει στην εκκλησιά με ευλάβεια και σέβας Θεού, μπαινεί μέσα, ανάβει το κεράκι του, προσκυνάει την εικόνα του Νυμφίου και με το πισάχαρο σιγά-σιγά βγαίνει έξω από την πόρτα.
 Εκεί στέκεται...
 Ακουμπά τον ώμο του στο αγκωνάρι της πόρτας της εκκλησιάς και με σκυμμένο το κεφάλι σεμνός με κατανύξη παρακολουθεί την Θεία ακολουθία των Παθών...
 Με συγκίνηση μεγάλη ακούει τον ύμνο:
“Ίδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός, και μακάριος ο δούλος ον ευρίσκει γρηγορούντα, ανάξιος δε πάλιν ον ευρίσκει ραθυμούντα. Βλέπε ουν ψυχή μου, μη τω ύπνω κατενεχθής ίνα μη τω θανάτω παραδωθής και της βασιλείας έξω κλεισθής..”
 Ο Αντώνης δεν ήθελε να είναι αργοπορημένος, ούτε να παραδοθεί εις τον θάνατο του ύπνου και κλειστεί έξω της βασιλείας των ουρανών. Και ενώ όλη την ημέρα δούλευε στο χωράφι, αν και κατάκοπος ήταν από τους πρώτους στην εκκλησιά. Προσπαθούσε να ακούει με ορθάνοιχτα τα αυτιά του και τον νου του, τους ιερούς ψαλμούς.
 Ο συχωρεμένος ο δάσκαλός τους, με μία λέξη τους είχε εξηγήσει κάποτε τι σημαίνουν αυτά τα λόγια του ψαλμού και τα λόγια της θείας λειτουργίας. Άλλωστε τώρα στην εκκλησιά δεν θα έπαρνε χαμπάρι-μυραδιά από όσα θα άκουγε, όπως δεν καταλαβαίνει και τα άλλα [όπως δεν νογάμε οι περισσότεροι,] τι λένε οι ψαλτάδες και ο παππάς. Αν ρωτάει κάπου-κάπου και κανένα μαθητούδι γι αυτά, δεν καταλαβαίνει κανένα τους τίποτα από τέτοια. Κάπου κάπου ρωτάει και τον παπά, τα μισά σου λέει και αυτός και τον μπερδεύει χειρότερα.
 Ότι ξέρει λέει κι ο παππάς... καλός είναι... από το «μπιτ» ο καλύτερος. Κτυπάει την καμπάνα και ακούς τουλάχιστον το «δόξα σοι τω δεϊξαντί το φως» και το «Κύριε ελέησον...»
 Έρχεται ο Θανάσης βλέπει τον Αντώνη ακουμπισμένο στο

αγκωνάρι της πόρτας της εκκλησιάς και του λέει:
 -Μπες μέσα Αντώνη...
 Ο Αντώνης εκεί ακίνητος, αμίλητος προσευχόταν...
 - Μπες μέσα Αντώνη, δεν βλέπεις δεν αισθάνεσαι, βρέχει, θα βραχείς...
 - Όχι δεν μπαινώ...
 -Μα γιατί;...
 -Το έχω κάνει τόμα...
 Φεύγει ο Θανάσης και μπαινεί μέσα, ψιθυρίζοντας
 -Αφού το έχει κάνει τόμα.. σεβαστό, σεβαστό το τόμα του!...
 Μετά από λίγο έρχεται ο Μήτρος αργοπορημένος.
 Ο παπάς μέσα με τους ψαλτάδες έλεγαν τον ύμνο.
“Το Νυμφώνα σου βλέπω Σωτήρι μου κεκοσμημένον...”
 Ο Αντώνης τον σταματά με νόημα τον Μήτρο και ακούνε μαζί με κατανύξη τον ψαλμό...
“Και ένδυμα δεν έχω ίνα εισέλθω εν αυτό, λάμπρυνόν μου την στολή της ψυχής...”
 Μόλις τελείωσαν τον ψαλμό λέει ο Μήτρος στον Αντώνη:
 -Προχώρα Αντώνη... μπες μέσα, καλή είναι πλυμένη είναι καθαρή είναι η εντυμασιά σου προχώρα...
 -Δεν προχωράω, δεν μπαινώ...
 -Ρε μπες μέσα θα πουντιάσεις, βρέχει, βρέχεσαι, θα σε βρει καμιά πούντα και θα μας βάλεις σε μπελάδες να τρέχουμε να σου φέρνουμε γιατρούς και γιατροσόφια...
 Ρεεε μπες μέσα...
 -Όχι δεν μπαινώ... και αποτραβιέται ο Αντώνης πιο έξω.
 Τον πλησιάζει ο Μήτρος με απορία μεγάλη και το ρωτά:
 -Μα γιατί;... γιατί;... Βρέχει δυνατά δεν βλέπεις;...
 -Εσύ δεν βλέπεις στραβός είσαι, έχεις ξαναμπει στην εκκλησιά;...
 Και όταν μπαινεις δεν προσέχεις, αλλού ως φαίνεται είναι ο νους σου...
 Ο Μήτρος σάστισε... Τον Αντώνη τον ήξερε για λογικό...
 -Τι έπαθες Αντώνη;
 -Τίποτα... Τραβιέται ακόμα πιο έξω.
 Να σου ειπώ, σαν επιμένεις και με ερωτάς...
 -Δεν βλέπεις αυτοί όλοι τους εκεί μέσα πάνω-κάτω, είναι ξυπόλυτοι...
 -Ποίοι;... Ποίοι;...
 -Αυτοί...

-Προχτές αγόρασα τα καινούργια τσαρούχια, θέλεις να με βρει κανένας μελάς με δαύτους;...Αυτοί είναι όλοι τους φτωχοί, ξυπόλυτοι!...
 Ο Μήτρος ξαφνιάστηκε...
 -Ποίοι είναι αυτοί;... Ποίοι;...
 -Να αυτοί στους τοίχους... Να ήταν ένας, δύο, μπορώ να τους κάνω καλά, τους φέρνω βόλτα, μα είναι όλοι τους, σου λέω...
 -Τι λες;... Τι λες;...
 -Να μπω εγώ μέσα να μου πάρουν τα καινούργια τσαρούχια!...
 -Εδώ έξω καλά είμαι... προφταίνω να λακίσω...
 -και άμα μου τα πάρουνε τι θα έχω;... Έδωσα δύο λιανόματα και τα αγόρασα... και τα παλιά δεν σούρνονται, έχει κοπεί και το πισωλούρι...
 -Όχι δεν μπαινώ...
 -Άσε, άσε να περάσει η Λαμπρή και η γιορτή του Αι Γιώργη, του καβαλάρη, στο πανηγύρι, να πάω με τα καινούργια τσαρούχια και μετά βλέπουμε, τι θα γίνει με δαύτους...
 -Αυτόν τουλάχιστον δεν τον σκιάζομαι!... Αυτός έχει το άλλο και περπατάει καβάλα!... Με τους άλλους τους φτωχούς που είναι ξυπόλυτοι τι κάνεις;... Και είναι πολλοί...
 Ο Μήτρος σιώπησε... Δεν είπε τίποτα... Άφησε τον Αντώνη στις σκέψεις του. Σιγά - σιγά με τρόπο τον πλησίασε όσο το δυνατό πιο κοντά στην πόρτα της εκκλησιάς να μη τον κτυπά το ανεμοβρόχι και μπήκε μέσα και άναψε δυο κεράκια... Το ένα για τους δικούς ανθρώπους και ένα για να προστατεύει ο Κύριος όλον τον κόσμο μαζί και τον Αντώνη...
 Τα φτωχά του τσαρούχια υποστήριζε ο Αντώνης και γι αυτά ήταν ο φόβος του... μήπως του τα πάρουν... οι φτωχοί, οι Άγιοι...
 Τίμα τα αγόρασε!...
 Πούλησε τα δύο λιανόματα του!... Αυτά μόνο είχε...
 Στα παλιά του τα τσαρούχια, είχε κοπεί και το πισωλούρι!...
“Μακάριοι οι καθαροί την καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν όφονται.”
 Ήρεμα, με λαμπρισμένη τη στολή της ψυχής του έφυγε για τους ουρανούς ο Αντώνης.
Γιάννης Στ. Βέργος {Γορτύνης}
02.05.2013

Κανόνες για το τελικό -v

Η νεοελληνική γραμματική υπαγορεύει ότι, σε κάποιες περιπτώσεις, το τελικό **-v**, το οποίο είναι κατάλοιπο της καθαρεύουσας και των αρχαίων ελληνικών, διατηρείται.
Οι κανόνες για τη διατήρηση του τελικού -v αφορούν:
 1. την αιτιατική ενικού του θηλυκού άρθρου **της(v)**
 2. τη θηλυκή προσωπική αντωνυμία του τρίτου προσώπου **αυτήν** και **την**
 3. τα αρνητικά επιρρήματα **δε(v)** και **μη(v)**
 Το τελικό -v διατηρείται:
 • Όταν η ακόλουθη λέξη άρθρο αρχίζει από **φωνήεν**. Π.χ. την αγάπη, την ελπίδα, την Ελένη κτλ.
 • Όταν η επόμενη λέξη αρχίζει από **κ, π, τ**. Π.χ. στην τέχνη, την ποδιά, κτλ.
 • Όταν η επόμενη λέξη αρχίζει από **ξ, ψ, γκ, μπ, ντ,τζ, τσ**. Π.χ. την ντροπή, την μπέμπα, κτλ.
 Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όπου η επόμενη λέξη αρχίζει από οποιοδήποτε άλλο γράμμα ή άλλο συνδυασμό γραμμάτων, το τελικό **-v** χάνεται.
 Λέξεις που δεν αφορά ο κανόνας, επειδή το -v δεν είναι προσηφαιρούμενο
Προσοχή: το τελικό -v διατηρείται:
 • στο τελικό **-v** της αιτιατικής ενικού του αρσενικού γένους του οριστικού και του αόριστου άρθρου (**τον/στον, έναν**)
 • στην τριτοπρόσωπη αντωνυμία **“τ’ον”** -διαφορετική από το άρθρο “τον” (π.χ. «θα τον δείρω» αλλά «θα τη δείρω»)
 • στην προσωπική αντωνυμία του τρίτου προσώπου **“αυτόν”**
 • στην άκλιτη λέξη **“σαν”**.
 Σημείωση: Ο κανόνας ότι το άρθρο **τον** γράφεται πάντα με τελικό **-v** είναι καινούργιος.
 Σύμφωνα με τη Νέα Ελληνική Γραμματική (του 2008):
 το τελικό **-v** της αιτιατικής ενικού του αρσενικού γένους του οριστικού και του αόριστου άρθρου (τον/στον, έναν), καθώς και της προσωπικής αντωνυμίας (αυτόν, τον) διατηρείται πάντοτε, στον γραπτό λόγο.
 Στον προφορικό, όμως, λόγο προφέρεται συνήθως μόνο στις περιπτώσεις που ακολουθούν φωνήεντα ή τα: **κ, π, τ, γκ, μπ, ντ, τσ, τζ, ξ, ψ,**

π.χ. Ο Σωτήρης χθες πήγε βόλτα με έναν συμμαθητή του στον ζωολογικό κήπο. Αυτόν τον άνθρωπο δεν τον συνάντησε ποτέ.
 Επισημάνσεις σε σχέση με τον κανόνα για το τελικό -v:
 Καλό είναι να επισημάνουμε κάποιες περιπτώσεις που δεν ξεκαθαρίζονται ούτε στη Νέα Γραμματική:
 • Ερωτηματική αντωνυμία ποιος, ποια, ποιο:
 Η αιτιατική ενικού του αρσενικού είναι πάντα με τελικό **-v** («ποιον»), ενώ η αιτιατική ενικού του θηλυκού παίρνει **-v** ανάλογα με το γράμμα της επόμενης λέξης όπως ισχύει και για το άρθρο **της(v)**.
 Παραδείγματα: ποιον δάσκαλο έχετε; ποια δασκάλα είχατε; ποια κυρία ζητάτε;
 Στο βιβλίο της γραμματικής παρατίθεται η κλίση της αντωνυμίας σε όλες τις πτώσεις και υποδεικνύονται κατά τρόπο που δεν χωρά αμφισβήτηση οι τύποι **ποιον** και **ποια(v)**.
 • Αόριστη αντωνυμία κάποιος, κάποια, κάποιο:
 Λογικά ισχύει ό,τι και στην προηγούμενη περίπτωση με το ποιος, ποια, ποιο.
 Το βιβλίο της γραμματικής υποδεικνύει ότι το κάποιος κλίνεται όπως ο τίμιος (που βεβαίως δεν έχει τελικό **-v** στην αιτιατική). Όμως ο τύπος «κάποιον» χρησιμοποιείται οκτώ φορές στο βιβλίο! Παίρνουμε λοιπόν το θάρρος να αντιμετωπίσουμε το κάποιος όπως το ποιος: πάντα τελικό **-v** στην αιτιατική ενικού του αρσενικού -κάποιον- και κατά περίπτωση με **-v** στην αιτιατική ενικού του θηλυκού -κάποια(v).
 Το ίδιο μπορεί να ισχύσει και για την αναφορική αντωνυμία όποιος, όποια, όποιο (με όποιο δάσκαλο καθίσεις...).
 • Αόριστες αντωνυμίες κανένας, καθέννας, ένας.
 Η γραμματική ορίζει ότι κλίνονται όπως το αόριστο άρθρο ένας, που σημαίνει ότι η αιτιατική ενικού του αρσενικού έχει πάντα **-v**, ενώ του θηλυκού δεν έχει ποτέ.
 Παραδείγματα: είδα έναν φαντάρο, δεν γνώρισα καμιά κυρία, δεν προσκύνησα κανέναν βασιλιά.
 • Δεικτικές αντωνυμίες, εκείνος και τέτοιος.
 Η γραμματική δεν το διευκρινίζει, αλλά πρέπει να ακολουθούν τους κανόνες του

τελικού **-v** που ισχύουν για την αντωνυμία αυτός.
 Δηλαδή η αιτιατική ενικού του αρσενικού έχει πάντα τελικό **-v**.
 Η χρήση στην αιτιατική του θηλυκού όμως, είναι υπερβολική.
 Παραδείγματα: Ξαναείδα εκείνον τον τύπο, γνώρισα εκείνη την κοπέλα, δεν χρειαζόσαι τέτοιον γιατρό, τέτοιον αρχηγό θέλουμε.
 • Τελικό **-v** στην αιτιατική ενικού αρσενικού γένους παίρνουν και άλλες αντωνυμίες όπως: άλλος, όσος, πόσος, κάμποσος.
 Παραδείγματα: Πόσον καιρό θα λείψεις; Φάε όσον τραχανά θέλεις.
 • Συνοψίζοντας τα παραπάνω:
 Θα πρέπει να βάζουμε πάντοτε τελικό **-v** στις αιτιατικές: **ποιον, κάποιον, κανέναν, όσον, όποιον, εκείνον, τέτοιο, καθέναν, πόσον**.
 Το πρόβλημα είναι ότι αυτοί οι τύποι δεν καθορίζονται με κατηγορηματικό τρόπο στη γραμματική. Πολλοί βάζουν **-v** στις αιτιατικές αυτές μόνον όταν ακολουθεί φωνήεν ή στιγμιαίο σύμφωνο. Αυτό δεν είναι απαραίτητα λάθος (γι’ αυτό μιλάμε για «χαλαρούς» κανόνες).
 Όμως υπάρχουν δύο περιπτώσεις που είναι επιτακτική η ανάγκη του τελικού **-v** σε αυτές τις αντωνυμίες:
 - Όταν ακολουθεί σημείο στίξης ή όταν η αντωνυμία χρησιμοποιείται σαν ουσιαστικό, π.χ. περιμένω κάποιον να έρθει, δεν είδα κανέναν, διάλεξε κάποιον, φώναξε όποιον νομίζεις, στείλε μου τον άλλον.
 • Δεν πρέπει να θεωρείται λάθος η χρήση του **-v** (με εφαρμογή του παραπάνω κανόνα αναφορικά με το πρώτο γράμμα της επόμενης λέξης) και στα αρσενικά επίθετα **λίγος, αρκετός, πολύς**.
 • Στο αριθμητικό **εκατό**, όταν ακολουθεί άλλος αριθμός, χρησιμοποιείται το τελικό **-v**, εφαρμόζοντας τον κανόνα για το τελικό **-v**,
 π.χ. εκατόν ένας, εκατόν τριάντα, εκατό δεκαεφτά.
 Πάντως η διατήρηση του **-v** δεν θεωρείται λάθος. Π.χ. το «εκατόν δύο» δεν πρέπει να απορρίπτεται, αν και το «εκατό δύο» είναι προτιμότερο.
 Πηγή: <https://www.gnomikologikon.gr/greek-language-tips.html>

Ηρθε η Άνοιξη στο χωριό μας

Φωτογραφίες του Servet Bardhi

